

ΙΧΝΗΛΑΣΙΕΣ

Δεκαπενθήμερη Έκδοση Χαροκοπείου Πανεπιστημίου

Έτος: 1ο 1 Απριλίου 1995 Αρ. Τεύχους: 3 Τιμή: 200 δρχ.

ΡΕΝΟΣ®

"ΙΧΝΗΛΑΣΙΕΣ"

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ
ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΕΤΟΣ : 1

ΜΑΡΤΙΟΣ 1995

ΑΡ.ΤΕΥΧΟΥΣ : 2

ΤΙΜΗ : 200 ΔΡΧ.

Ελ.Βενιζέλου 70, Τ.Κ. 17671, Καλλιθέα

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Οι Ιχνηλασίες αποτελούν φορέα ιδεών που εκφράζονται μέσα από κείμενα ενυπόγραφα τα οποία εκθέτουν τις απόψεις του συγγραφέα και όχι του εντύπου αυτού συνολικά. Εσείς, ενεργητικοί συνεργάτες και όχι παθητικοί αναγνώστες, μπορείτε να συμμετέχετε σ'αυτή μας την προσπάθεια με δικά σας άρθρα απαλλαγμένα κάθε τροσβλητικής διάθεσης.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΟΡΟΜΗΛΛΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

ΜΑΡΓΕΤΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΠΡΟΒΑΤΑΡΗ ΣΟΦΙΑ

ΧΑΖΑΠΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 3** ΙΧΝΗΛΑΣΙΕΣ ΣΤΗΝ...ΚΥΠΡΟ
Το μαρτυρικό νησί της Αφροδίτης...
- 5** ΠΟΙΗΤΙΚΗ ... ΑΔΕΙΑ
Ανάταση...(Baudelaire)
- 7** ΓΛΩΣΣΟ...ΛΟΓΙΚΑ
Κλασική παιδεία...
- 9** ΚΑΙ...ΣΥ(Ν)ΓΝΩΜΗ...ΚΙΟΛΑΣ...
Τηλεοπτικά και πάσης Ελλάδος!..
- 10** ΣΦΗΝΑ
Σκέψεις από την παραμεθόριο...
- 11** ΔΡΩΜΕΝΑ ΚΑΙ...ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
Οι μοναχοί της Ιαπωνίας...
- 12** ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ...ΝΕΑ
C.D.-ROM στα Ελληνικά!!
- 13** ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ..ΧΡΟΝΟ
Μια βόλτα στο Μοναστηράκι, Κυριακή πρωί..
- 15** ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ...
Ελληνίδες που τόλμησαν...(συνέχεια)
- 17** ΤΑ ΕΝ ΟΙΚΟ.....
GREENPEACE:Θαλάσσια οικοσυστήματα...
- 19** ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ ΕΝ...
Η Ομήρεια της Θράκης...
- 21** ΙΔΕΟ...ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
Παλιρροϊκά κύματα...
- 22** ΕΠΟΨΕΙΣ
Άδραξε τη νύχτα...
- 23** ΟΝ...ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ
Ρουσφέτι: " Η εθνική κατάρα "
- 24** ΣΦΗΝΑΚΙΑ
Χαιρετίσματα..στην εξουσία!!
- 25** ΕΝ...ΤΕΧΝΩΣ
Βρυκόλακες (Ibsen)

ΙΧΝΗΛΑΣΙΕΣ ΣΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Η πανελλήνια λατρεία της θαλασσογέννητης θεάς του Έρωτα και της ομορφιάς, της Παφίας Αφροδίτης, που σύμφωνα με το μύθο γεννήθηκε από τον αφρό της θάλασσας και το αίμα του Ουρανού, ανέδειξε την Κύπρο ως ένα από τα πολυσύχναστα κέντρα του Αρχαίου Ελληνικού Πολιτισμού.

Πρωτοκατοικήθηκε από λαούς που ζούσαν στη Μικρασία, ενώ αργότερα, από ελληνικά φύλα, κυριότερα από τους Αρκάδες (12ο αι. π.Χ.). Εξάλλου οι κύλινδροι της

ους λαούς της Μεσοποταμίας και αργότερα με τους Αιγυπτίους.

Η Κυπριακή γη, που κλείνει στα σπλάχνα της εδώ και 3000 έτη τους θυσαυρούς της ιστορικής εποχής, δεν παύει να μας αποκαλύπτει, με τη βοήθεια της αρχαιολογικής σκαπάνης, τις από αιώνες κρυμμένες ομορφιές της κάτω από τα ιερά της χώματα. Η αρχαία και η βυζαντινή αρχιτεκτονική, γλυπτική και γενικότερα η παράδοση φανερώνουν τον άρρηκτο δεσμό της Κύπρου με την Ελλάδα, διά μέσου των αιώνων, και τη

Η ΔΙΧΟΤΟΜΗΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

— Θέσεις των δυνάμεων εισβολής στις 16:00 της 22.7.1974 (συμφωνημένης ώρας για ανακωχή σαν υπνέπειτα του ψηφισματος του Συμβουλίου Ασφαλείας Αρ. 353 της 20.7.1974).

— Θέσεις των δυνάμεων εισβολής στις 30.7.1974 (ημερομηνίας της Διακήρυξης της Γενεΐτης η οποία υπογράφηκε από τους Υπουργούς της Ελλάδας, της Τουρκίας και του Ηνωμένου Βασιλείου και που προνοούσε, ανάμεσα σ' άλλα, για ανακωχή).

— Θέσεις των δυνάμεων εισβολής στις 8.8.1974 (πριν από το δεύτερο γήρο της Διάσκεψης της Γενεΐτης).

■ Όριο Κυρίαρχων Βρετανικών Βάσεων

--- Θέσεις των δυνάμεων εισβολής στις 18:00 της 16.8.1974 (Ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας, Αριθ. 358 και 360 της 15ης και 16ης Αυγούστου, αντίστοιχα), και μετά από τη συμφωνημένη ώρα ανακωχής, και μέχρι σήμερα.

Ασσυριακής γραφής που ανάγονται στους πανάρχαιους Ασσυρίους βασιλείς, Σαργών Α' και τον γιο του Ναράμ-Σιν (Δ' χιλιετία π.Χ.), οι οποίοι ήρθαν στο φως από ανασκαφές, μαρτυρούν τη συχνή εμπορική επικοινωνία που οι αρχαίοι Κύπριοι είχαν αναπτύξει με τους Σουμέριους, τους αρχαί-

μεταξύ τους επικοινωνία σ' όλα τα επίπεδα. Κι αν η Ελλάδα, στη διάρκεια αυτών των αιώνων, γνώρισε μόνο τη ρωμαϊκή και την τουρκική κατοχή, η Κύπρος περιήλθε κάτω από την κυριότητα των Ρωμαίων, αργότερα των Φράγκων, ύστερα των Τούρκων, έπειτα των Άγγλων και μετά από ένα μικρό χρο-

νικό διάστημα ανεξαρτησίας 1960 - 1974, η Μεγαλόνησος βρίσκεται διχοτομημένη και το μισό βόρειο τμήμα της είναι κατειλημμένο από τους Τούρκους.

Τα γεγονότα της περιόδου 1960 - 1974, είναι πράγματι δραματικά. Οι Ελληνοκύπριοι από την ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας το 1960 επεδίωκαν την ένωση με την Ελλάδα διότι πίστευαν ότι ο συμβιβασμός των συμφωνιών Ζυρίχης - Λονδίνου, με τον οποίο ανεξαρτητοποιήθηκαν από τους Άγγλους, ήταν προσωρινός. Πρωτοστάτης της ένωσης ήταν ο εθνάρχης Μακάριος, τον οποίον όμως η χούντα των Συνταγματαρχών των Αθηνών δεν εμπιστευόταν και υπονόμει τη θέση του. Μετά από μια σειρά αποτυχημένων δολοφονικών αποπειρών εναντίον του, η χούντα καθοδήγησε το πραξικόπημα κατά του Μακαρίου τον Ιούλιο του 1974.

Στο μεταξύ η Τουρκία, θέλοντας να έχει διέξοδο στο Αιγαίο, είχε βλέψεις προς τη Κύπρο, τη δυτική Θράκη και τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου. Διαισθάνθηκαν όμως εκείνη την περίοδο πως τους δινόταν η ευκαιρία να καταλάβουν τη Μεγαλόνησο. Μάλιστα το σκοπό τους τον είχαν συνοψίσει στη φράση "για ταξίμ, για ολούμ" (διχοτόμηση ή θάνατος). Το πραξικόπημα έδινε μια πρώτη τάξεως ευκαιρία στην Τουρκία για επέμβαση προς αποκατάσταση δήθεν της συνταγματικής νομιμότητας. Και έτσι την αυγή της 20ης Ιουλίου του 1974 τα Τουρκικά στρατεύματα πατούσαν το πόδι τους στην Κυρήνεια, μια από τις εννέα πόλεις - βασιλεία της αρχαίας Κύπρου.

Παρότι η χούντα των Αθηνών κατέρρευσε και ο αρχηγός του πραξικοπήματος στην Κύπρο Νίκος Σαμψών παραιτήθηκε και παρά την προσωπική έκκληση του γενικού, τότε, γραμματέα του Ο.Η.Ε για τερματισμό των εχθροπραξιών και αποχώρηση των Τουρκικών στρατευμάτων κατοχής, η προέλαση με βάση το Τουρκικό σχέδιο "Αττίλας" συνεχιζόταν.

Την 14η Αυγούστου του 1974 άρχισε η δεύτερη εισβολή, που δημιούργησε τη σημερινή πράσινη γραμμή και κατ'επέκταση δεκάδες νεκρούς, 1.619 αγνοούμενους και 200.000 πρόσφυγες. Για τέσσερα χρόνια, χιλιάδες άνθρωποι έζησαν σε σκηνές και λαμαρινόσπιτα, ενώ οι ελπίδες για την ανεύρεση των αγνοούμενων κατατρύχουν τις ψυχές των συγγενών τους μα όσο περνά ο καιρός σταδιακά εξανεμίζονται.

Και εύλογα δημιουργείται, μετά από τόσα χρόνια, το ερώτημα: γιατί αυτοί, που κρατούν στα χέρια τους τις τύχες των λαών του πλανήτη μας, δεν ενδιαφέρθηκαν για την επίλυση του Κυπριακού προβλήματος έτσι όπως ταχύρρυθμα επενέβησαν και στην περίπτωση του Κουβέιτ; Το Κυπριακό και άλλα χρόνια προβλήματα δίνουν γενικά την εντύπωση στον κάθε λαό, στον απλό πολίτη κάθε χώρας, πως η δικαιοσύνη μεταξύ των κρατών στηρίζεται στα οικονομικά συμφέροντα των δυνατών και πως λειτουργεί με δύο μέτρα και δύο σταθμά, διαιωνίζοντας την αδικία σε βάρος των ανίσχυρων.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΖΕΛΗ

ΠΟΙΗΤΙΚΗ...ΑΔΕΙΑ

Ανάταση

Charles Baudelaire

Πάνω από λίμνες,θάλασσες,πάνω απ' τις λαγκαδιές,
πάνω από τα δάση,τα βουνά,τα νέφη,τους αγέρες,
πάνω από τον ήλιο το χρυσό,πάνω από τους αιθέρες,
και πάνω από τις κατάστρες των κόσμων τις γραμμές,

ω Σκέψη μου,ανυψώνεσαι,πλανιέσαι φτερωτή,
και σαν καλός κολυμβητής μες το νερό ως λιγώνεις
με μια αναγλία,τ'ουρανού τα τρίσβαθα αυλακώνεις
και με μια πρωτονόητη κι αντρίκειαν ηδονή.

Πέτα από τα μιάσματα της νέκρας μακριό·
πήγαινε να καθαριστείς στον πιο αψηλό αγέρα,
και πιες σαν καθαρό ποτό και θεϊκό εκεί πέρα
τη φλόγα που λαμπρόφωτη τ' άπειρο πλημμυρά!

Πέρα απ' την πλήξη τη στυγνή,τη θλίψη την τρανή
που βάρος φέρνουνε φριχτό στη σκοτεινή μας ζήση,
καλότυχος όποιος μπορεί να γοργοφτερουγίσει,
και στη γαλήνιαν έκταση να πάει τη φωτεινή!

Όποιος, με σκέψεις που 'χουνε φτερά κορυδαλλών,
προς τα ουράνια λεύτερα κάθε πρωί πετάει,
που πάνω απ' τη ζωή τραβά κι ανάκοπα γρικάει,
το μίλημα των άφωνων κόσμων και των ανθών!

"Τα άνθη του κακού"

Καλότυχος..... Όποιος, με σκέψεις που 'χουνε φτερά κορυδαλλών, προς τα ουράνια λεύτερα κάθε πρωί πετάει, που πάνω απ' τη ζωή τραβά κι ανάκοπα γρικάει, το μίλημα των άφωνων κόσμων και των ανθών!... Όποιος, προικισμένος με μια έκκτη αίσθηση, μπορεί να νιώσει όσα δε λέγονται και δε βλέπονται.... Όποιος, είναι αποφασισμένος να ακολουθήσει ένα ποιητή οδηγό σε μια διαδικασία-πορεία από την Κόλαση της πλήξης, στο Καθατήριο της εμπειρίας, προς τον Παράδεισο της ολοκλήρωσης, παρόμοια με την πορεία του Δάντη προς τη Βεατρίκη.... Όποιος, μαθημένος στη θλίψη, τη μελαγχολία και την απόγνωση είναι έτοιμος να ορίσει το τέλος της κατάστασης του "spleen"⁽¹⁾ και απαλλαγμένος από τα μιάσματα των καιρών να "γοργοφτερουγίσει" στην "γαλήνια έκταση".....

Η αναζήτηση του καλού, της αρετής, της γνώσης αλλά και του "εγώ" δεν είναι τίποτε άλλο από την παραδοχή του έρωτά μας για τη ζωή. Είναι το πραγματικό αντικείμενο του πόθου μας . Είναι πρώτα το παιχνίδι, οι εμπειρίες, ο ενθουσιασμόςείναι η λύπη ,η αναζήτηση ,η βαθειά σκέψη.... είναι τέλος, απλά και μόνο ένα αίσθημα πληρότητας.... Η ζωή τηρεί την προουπόθεση που για τον Τομ Ρόμπινς η αγάπη μας για κάτι είναι αιώνια: Είναι γεμάτη αινίγματα, εκπλήξεις και εναλλαγές.....

Αυτοί είναι οι σταθμοί της πορείας που επιφανειακά δεν έχει σκοπό. Γιατί ποιός γνωρίζει πώς και τι είναι αυτή η "γαλήνια έκταση"; Ποιός γνωρίζει πότε θα φτάσει στην "αποθέωση" ή την "αθανασία"; Ποιός με σιγουριά μπορεί να περιγράψει τις πραγματικές διαστάσεις τους;

Μονάχα υποσυνείδητα-εδώ βρίσκονται οι απαντήσεις- έχουμε μια ροπή προς την τελειότητα και ευελπιστούμε ότι κάποτε η ψυχή θα γνωρίσει το απόλυτο.....(:)

Το πνεύμα -η σκέψη θα ανυψωθεί όταν η εσωτερική δύναμη, που υπάρχει σε κάθε άνθρωπο, υποδείξει την στιγμή. Δεν υπάρχουν συμβουλές, ούτε συμβουλάτορες. Υπάρχουμε εμείς μοναχικοί ιχνεύμονες της "σκοτεινής μας ζήσης".....

Το ποίημα αυτό ανήκει στην ποιητική συλλογή "Τα άνθη του κακού" (1857), η οποία συνάντησε μεγάλη αντίδραση επειδή θεωρήθηκε ότι κάποια από τα ποιήματα, αποτελούσαν προσβολή για την κοινωνική ηθική.

Η μοναδική αυτή ποιητική συλλογή του Baudelaire έδωσε το στίγμα της προσφοράς του ποιητή. Ο Victor Hugo έγραψε ότι ο Baudelaire έφερε στην ποίηση ένα καινούργιο "ρίγος", " νέες φρικιάσεις στον ουρανό της τέχνης". Αναγνωρίστηκε από τους κατοπινούς ως ο πρόδρομος του Συμβολισμού και οπαδός του δόγματος του "definir c' est limiter" δηλαδή του "ορισμός ίσον περιορισμός" καθώς κατανοούσε τον κίνδυνο του συλλογισμού (raisonnement) και για τούτο συμειώνει κάπου πως είναι πολύ σοφός και αναλυτικός για να μπορέσει να εκφραστεί με απλότητα. Κλασσικός όπως ο Edgar Poe και Παρνασσιστής όπως όλος ο 19ος λογοτεχνικός αιώνας μεταφέρει στα έργα του τον προσωπικό του αγώνα να λυτρωθεί από την πλήξη και τη μελαγχολία που καλύπτει πίσω από την επιφανειακά ευτυχημένη άσωτη ζωή του. Η πολυτάραχη ζωή του, που θυμίζει την ατέρμονη προσπάθεια του πνεύματος και της ψυχής να απελευθερωθεί. Η αγωνία του κορυφώνεται ακριβώς την τελευταία του στιγμή, όπου πεθαίνοντας αρθρώνει: "Mon Cre" (το έργο μου).

Σοφία Π.

(1) : spleen et ideal (=πλήξη και ιδανικό); τίτλος ενότητας ποιημάτων με πυρήνα το αίσθημα αγδίας για τα πάντα.

Γλωσσο...λογικά

ΚΛΑΣΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Όταν ακούμε τον όρο "κλασική παιδεία", μας έρχεται στο νου η μελέτη της ελληνικής και της λατινικής γλώσσας καθώς και της αρχαίας λογοτεχνίας. Τα πρώτα βήματα για τη διαμόρφωση του συστήματος της κλασικής παιδείας έγιναν στην Ευρώπη στην εποχή της Αναγέννησης, όταν αναζητήθηκε έντονα το ενδιαφέρον για την πνευματική κληρονομιά των αρχαίων λαών. Το 14ο και 15ο αιώνα οι ανθρωπιστές θεωρούσαν τη Λατινική και ιδιαίτερα την ελληνική γλώσσα ως μοναδικό μέσο επικοινωνίας με τη λησμονημένη, στις περασμένες εκατονταετίες, αρχαία ελληνική και ρωμαϊκή επιστήμη και τέχνη. Ανάμεσα στα πρώτα κλασικά εκπαιδευτικά ιδρύματα πρέπει να συμπεριληφθούν τα σχολεία των Ιταλών Ουμανιστών: Γκουαρίνο ντα Βερόνα και Βιττορίνο ντα Φέλτρε. Στα τέλη του 15ου αιώνα, στα περισσότερα σχολεία διαδόθηκε πλατιά ο λεγόμενος κικερωνισμός - ο ζήλος για τη μελέτη της γλώσσας και του ύφους του Κικέρωνα -.

Καινούργιο στάδιο στην ανάπτυξη της Κλασικής παιδείας άρχισε στα μέσα του 18ου αιώνα και είχε σχέση με τη διάδοση, στις χώρες της Δ. Ευρώπης και ιδιαίτερα στη Γερμανία, του νεοουμανισμού. Η λατινική και ελληνική γλώσσα θεωρούνταν πάλι ως βασικό μέσο για την αφομοίωση της πνευματικής κληρονομιάς του αρχαίου κόσμου. Κατά τους πρωτοπόρους στοχαστές του 18ου αιώνα οι αρχαίοι Έλληνες αντιπροσωπεύουν το ι-

δεώδες του αρμονικά ανεπτυγμένου ανθρώπου, το οποίο πρέπει και εμείς να επιδιώξουμε στην πορεία της διαπαιδαγώγησης του ατόμου. Από τότε το βασικό καθήκον της κλασικής παιδείας γίνεται η ανάπτυξη του στοχασμού, της καλαισθησίας και η διαμόρφωση μιας κοσμοαντίληψης. Σε σχέση μ' αυτό στα προγράμματα διδασκαλίας των γυμνασίων και των μεσαίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, όπου αρκετά σημαντική θέση άρχισαν να παίρνουν τα μαθηματικά και η μελέτη της γραμματικής των αρχαίων γλωσσών, θεωρούνταν το βασικό μέσο για την απόκτηση μιας γενικής παιδείας. Τελικά, η κλασική παιδεία άρχισε να θεωρείται αποκλειστικά ως προπαρασκευαστικό στάδιο για την παροχή πανεπιστημιακής μόρφωσης, οπότε μετατράπηκε σε βασική μορφή μέσης παιδείας. Η κλασική παιδεία διατηρήθηκε με αυτή τη μορφή στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής μέχρι το τέλος του 19ου αιώνα. Σήμερα κλασικά λύκεια υπάρχουν στη Γαλλία και την Ιταλία και κλασικά γυμνάσια στη Γερμανία. Παρόλα αυτά γνήσια κλασική παιδεία δεν παρέχεται σήμερα σε καμμία χώρα. Στα προγράμματα διδασκαλίας των σχολείων υπάρχουν διάφορα ανθρωπιστικά και φυσικομαθηματικού κύκλου μαθήματα. Για τη σπουδή, λόγου χάρη, των αρχαίων γλωσσών αφιερώνεται στα κλασικά λύκεια της Ιταλίας περίπου το 28% της διδασκαλίας και στα κλασικά τμήματα των μεσαίων σχολείων στη Γερμανία το 12%. Εξάλλου οι κυβερνητικοί κύκλοι

του πρώτου μισού του 20ου αιώνα έβλεπαν την αξία της εκμάθησης των αρχαίων γλωσσών μονάχα ως ανάπτυξη της τυπικής νόησης και ως απόσταση των μαθητών από τα καυτά προβλήματα της σύγχρονης πραγματικότητας. Οι αρχαίες γλώσσες θεωρούνταν, μάλιστα, ως μέσο που θα μπορούσε να σταματήσει την ανάπτυξη υλιστικών αντιλήψεων. Αποσπασμένη από τη ζωή η κλασική παιδεία προκάλεσε δυσaréσκεια σ' όλους τους κύκλους της κοινωνίας, με αποτέλεσμα στις αρχές του 20ου αιώνα να μειωθεί αρκετά ο χρόνος των ωρών διδασκαλίας της λατινικής γλώσσας, ενώ στα περισσότερα γυμνάσια καταργήθηκε η διδασκαλία

της θεωρούμενης από πολλούς "νεκρής και άχρηστης" ελληνικής γλώσσας! **Παρόλα αυτά η κλασική παιδεία δεν έχει χάσει, ούτε πρόκειται να χάσει τη σημασία της για την πνευματική και ψυχική καλλιέργεια του ανθρώπου.**

Κατερίνα Χαζάπη

Βιβλιογραφία:

- Ζελίνσκι Φ.: Ο αρχαίος κόσμος κι εμείς.
- Μιζούγεφ Π. Γκ. : Τα κυριότερα στάδια ανάπτυξης του δυτικοευρωπαϊκού σχολείου.
- Πάουλσεν Φ. : Ιστορική μελέτη ανάπτυξης της εκπαίδευσης στη Γερμανία

Και

Συ(ν)γνώμη

Κιόλας

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΑ ...ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1) Καλά τώρα. Απογοητεύτηκα πλήρως από τη 17 Νοέμβρη! Μα σας παρακαλώ πολύ παιδιά! Δεν έχετε την αίσθηση της συμπόνοιας; Πήγατε να χτυπήσετε το Mega Channel; Τι ανάγκη έχει το Mega από ακροαματικότητα; Χάθηκε να ρίξετε μία ρουκέτα στο Σκάι; Να πάνε όλα τα κανάλια στο Σκάι να βουτάνε όποιον βρίσκουν μπροστά τους για να σχολιάσει την επίθεση και να τον παρατάνε πριν ακόμα τελειώσει το σχόλιο αν βρουν καλλίτερο; Να ανοίξει ο τηλεθεατής την Τ.Υ. και να ακούει, όσο ζάπινγκ και να κάνει, για δύο ώρες, Σκάι, Σκάι... Σκάι, βλέποντας την ίδια εικόνα παντού, μήπως και θυμηθεί πως υπάρχει και αυτό το κανάλι; Δεν ξέρω τίποτα. Εγώ το λυπάμαι το Σκάι. Μέχρι και ο Χαρδαβέλλας του έφυγε και γύρισε ξανά στα πάτρια εδάφη. Mega και ξερό ψωμί! Τώρα ξανά το Ρεπορτάζ στην ομίχλη θα παρουσιάζει ευχάριστα θέματα όπως το πρώτο του. Ένας με τρία πόδια! Μήπως δεν είναι ευχάριστο; Φανταστείτε να είχε ένα! Τότε θα ήταν δυσάρεστο. Τα περιττά είναι δεκτά!

Χαμός έξω από την Παιανία τη βραδιά της επίθεσης. Το κανάλι όμως που λυπήθηκα πάλι είναι ο ANΤ1. Είχε ο δημοσιογράφος ένα κοντό καλώδιο και λίγη αφηρημάδα και να μη μπορεί να προλάβει τις δηλώσεις των παρευρισκομένων! Ξέρετε τι θα πει να βλέπει ο άνθρωπος 532 κανάλια γύρω απ'το Χυτήρη και να μη μπορεί να πλησιάσει; Πάλευε απεγνωσμένα, αλλά τίποτα! Και όλο λάθος έκαναν οι κάμερες και έπαιρναν τους συλληφθέντες από το Mega! Όλο τη φωνή του Χατζηνικολάου και τη φάτσα του Λιάτσου έβλεπα η άμοιρη, περιμένοντας άδικα τους Doors!! Προέχει η μπόμπα! Οπότε έβαλα το Mega και ησύχασα.

Και δεν έφταναν και όλα τα άλλα, αλλά έγινε και κάτι το τρομερό! Διέκοψαν όλοι

οι πολιτικοί, όλες οι εφημερίδες, όλοι οι πρόεδροι δικαστικών οργανώσεων, όλα τα κανάλια τις βραδυνές εργασίες τους προκειμένου να παρευρεθούν στην Παιανία ή να τηλεφωνήσουν να συλλυπηθούν το Mega! Τι έπαθε δηλαδή το κανάλι; Υλικές ζημιές; Λέτε να χρεωκοπήσει και αυτό; Και τι θα μείνει;

Πάντως μέτρα έχω να προτείνω στον ιδιοκτήτη του καναλιού μέχρι να μαζέψουν λεφτά:

Μέτρο πρώτο: Για να μειωθεί το κόστος, το κανάλι να εκπέμπει ασπρόμαυρη εικόνα.

Μέτρο δεύτερο: Να δείχνει το πρόγραμμα του ANΤ1

Να συνεχίσω; Άσε, θα με πάρουν με τα τηλεκοντρόλ!!

Και όταν οι μεταδώσεις τελείωσαν, γύρισαν όλοι στο, δύο ώρες, καθυστερημένο πρόγραμμά τους. Το ANΤ1 είχε το "Πάτερ ημών"ή μήπως την "Αγία Τετράδα"; ... Ή το "Μέγας είσαι Κύριε"; ... Όχι, όχι το .."Βοήθα Παναγιά μου" Ε!! Δεν ξέρω πια... τα μπερδεψα ! Κάτι τέτοιο τέλος πάντων. Μα πώς μπερδεύτηκα έτσι; Και κορόιδευα αυτήν που μπερδεψε την αληθινή ντομάτα με το Passata ομοσπονδίας. Τώρα σε νιώθω μωρό μου!! Αβυσσος η ψυχή του ανθρώπου!!

2) Ναι, λοιπόν, παιδιά της Ελλάδος! Το Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο μπήκε στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης! Ciao Αθήνα! Χειροκροτάτε καλέ!! Ξέρετε τι θα πει να βρει ανταγωνιστή ο Χατζηνικολάου; Θα αρχίσει να λέει τις ειδήσεις γρηγορότερα.

Αισιοδοξία παιδιά. Όλα είναι πιθανά. Εδώ χώρεσαν 458 διαφημιστικά μηνύματα στις ειδήσεις των 8.30, εδώ χώρισε η Λίλυ με το Σάκη και ξεσηκώθηκε ολόκληρη η Ελλάδα. Τώρα, λένε οι κοπελιές, είναι η ευκαιρία να τον κερδίσουμε εμείς. Και να σου οι

ΣΦΗΝΑ

βρύσες να ξεριζώνονται. Μη βγάζουμε κι εμείς την ουρά μας απέξω. Χάλασα και εγώ τη βρύση. Παίρνω την American Home Service... "Θέλω υδραυλικό" λέω, "Δεν είσαι η μόνη" μου λένε, "τι ηλικία είσαι;" Έπαθα! "Τι σχέση έχει αυτό;" ρώτησα, "για να βρούμε τον αντίστοιχο!!" απαντούν.

Κατάλαβες; Μας έπιασαν κορίτσια! Ψάξτε τους ηλεκτρολόγους, κάτι μπορεί να γίνει. Είναι βέβαια μια λύση. Αφού είπα να στείλω ένα στη γειτόνισσα (3 χρόνια χήρα η άμοιρη!). Έχει πάθει η κυρία. Κάθε μέρα μου χτυπάει το τζάμι να μου πει τι έγινε στη "Λάμψη". Εγώ τη λυπάμαι και την ακούω. Μια μέρα μου έλεγε κάτι για νησιά, καλόγριες και σαξόφωνα, κάτι για σέικερ έξω από σούπερ μάρκετ, κάτι για στιρέλα! "Συγγνώμη" λέω, "αυτές είναι οι διαφημίσεις!". Και τι μου λέει: "Ναι κοπέλα μου, η Λάμψη αναβλύθηκε λόγω πληθώρας διαφημίσεων σήμερα".

Είδα το Χριστό να κάνει ζάπινγκ! Όρεξη που είχε και αυτός τώρα που το σκέφτομαι. Ήθελα νά'ξερα γιατί ο κόσμος κάνει ζάπινγκ. Αφού το ίδιο βλέπει. Ίδιες οι ταινίες, οι ηθοποιοί, τα talk show. Γενικά στην τηλεόραση γίνεται ένας χαμός. Άλλος ψάχνει τη Ρούλα, άλλος τη Felicia, άλλος τη στιρέλλα, άλλος χαμένα κοριτσάκια στην ομίχλη, άλλος το Χαρδαβέλλα, γιατί δεν κάθεται σε μένα κανάλι. Χάνει ο Μαρίνος τις τσαούσες και οι τσαούσες την Άννα-Μαρία! Ποιος να καταφέρει να ηρεμήσει και να παρακολουθήσει το πρόγραμμα να μορφωθεί. Κανονικά θα έπρεπε η παρακολούθηση των διαφημίσεων να είναι υποχρεωτική. Φαντάζεστε πως θα ήταν η Ελλάδα αν δεν ξέραμε να ξεχωρίζουμε το καλό λάδι, τα zewasoft, αν δεν ξέραμε πως τα μωρά βαριούνται την κρέμα και θέλουν κινέζικο, πως ο Κωνσταντίνος μπορεί να κάνει πιπί στο μεταξωτό καναπέ, πως τίποτα δε συγκρίνεται με την καθαριότητα του Aigel και άλλα φιλοπράγματα που είναι όμως σημαντικά; Συγκεντρωθείτε λοιπόν και κρατήστε ενός λεπτού σιγή για την ύπαρξη των διαφημίσεων.

Αυτά και ευχαριστούμε που επιλέξατε εμάς για την ανάγνωσή σας!!

Stop - διαφημίσεις

(ε! να μη φάμε και εμείς βρε παιδιά!!)

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΝΔΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Καλαμάτα (ξέρω και από λάδι!!)

Ζέστανα τα χέρια μου πριν σου γράψω. Με τόσο κρύο έξω, παγώνεις και είναι αδύνατο να κινήσεις τα δάκτυλά σου.

Σκέφτομαι τι να σου γράψω. Τι να σου πω από μία μονότονη και στερημένη στρατιωτική ζωή. Είμαι ξαπλωμένος και το μόνο που βλέπω είναι βρώμικοι τοίχοι, τα σίδερα από τα κρεβάτια, τα βρώμικα τζάμια των χαλασμένων παραθύρων. Πιο πέρα είναι ένα παράθυρο ανοιχτό για να φεύγει η κάπνα από τις ξυλόσομπες. Έχω συνηθίσει κάπως, τι να κάνω! Έρχονται όμως που και που κάτι στιγμές. Νομίζεις ότι θα τρελαθείς, ότι τελειώνεις. Νοιώθεις το κεφάλι και το σώμα σου έτοιμα να εκραγούν. Τον εαυτό σου λεηλατημένο από την κούραση και την παράνοια του στρατού. Τι να σκεφτείς και τι να κάνεις; Πως να βγεις από το βυθό της απόγνωσης; Τίποτα, μόνο κουράγιο και υπομονή. Εντάξει το ξέρω, που να τα βρω όμως;

Βλέπω τους άλλους. Κάποιοι από αυτούς κλαίνε στα κρυφά. Μακάρι να μπορούσα να το κάνω και εγώ. Λυπάμαι που δεν μπορώ να κλάψω. Να κλάψω για να ηρεμήσω. Αναρωτιέμαι που μπορεί να κρύβεται τόση σκληρότητα μέσα μου. Σκληρότητα όχι για τους άλλους αλλά για μένα. Θέλω να κλάψω, μα δεν μπορώ. Κάθομαι μόνο ξαπλωμένος στο κρεβάτι και καρφώνω το βλέμμα και τη σκέψη μου στον ψυχρό γκρίζο τοίχο. Από το μυαλό μου περνάνε χίλια δυο πράγματα, σκέψεις, άνθρωποι. Θυμάμαι πράγματα, έτσι άξαφνα, που νόμιζα ότι είχα ξεχάσει. Σκέφτομαι ότι ο χρόνος με προσπερνά και μαζί του η ζωή. Εδώ ο χρόνος είναι στατικός, δε ρέει, αποκτά άλλη σημασία, σε εξαντλεί. Υπάρχουν τόσα πράγματα που θα συμβούν κι εγώ θα λείπω. Όχι κάτι σημαντικό, λεπτομέρειες ίσως. Όμως όλοι δεν έχουμε στηρίξει τη ζωή μας σε λεπτομέρειες;

Ο καιρός θα περάσει, το ξέρω. Όταν όμως θα γυρίσω πρέπει να αρχίσω το κυνήγι για όλα αυτά που συνέβησαν. Να αρχίσω να συμβαδίζω ξανά με τα πράγματα. Είναι κάτι σαν επανένταξη στη ζωή μετά από μια αναγκαστική αποχή και ένα τρόπο ζωής διαμετρικά αντίθετο από το φυσιολογικό. Δεν είναι εύκολο να κυνηγάς τον ένα και να ξεχάσεις τον άλλο.

Να περνάτε καλά

Γερακάκης Γεώργιος

ΔΡΩΜΕΝΑ ΚΑΙ...ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΟΙ ΜΟΝΑΧΟΙ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Τρομακτική εντύπωση μου έκανε ένα άρθρο που διάβασα σ' ένα περιοδικό για μοναχούς της Ιαπωνίας, τους Μαραθωνοδρόμους, όπως συνηθίζεται να ονομάζονται σ' αυτήν την περιοχή - την περιοχή του Κιότο-. Οι μοναχοί αυτοί υποστηρίζουν, ότι πέρα από τη ζωή υπάρχει κάτι πολύ πιο σημαντικό και το αποδεικνύουν μ' ένα τρέξιμο θέλησης, αντοχής, και σκληρής δουλειάς, διάρκειας 1000 ημερών, μόνο με προσευχή, χωρίς καθόλου νερό, τροφή, ύπνο, για τις πρώτες εννιά τουλάχιστον ημέρες.

Οι μοναχοί πριν ξεκινήσουν δεν προετοιμάζονται καθόλου. Δεν φορούν ειδικά αθλητικά παπούτσια. Τα τρία πρώτα χρόνια της εκπαίδευσης, δεν επιτρέπεται να φορούν ούτε κάλτσες. Κάθε μοναχός εκτελεί την καθημερινή πορεία των 30 χλμ. στο ιερό όρος Χιεί, φορώντας το χειροποίητο παραδοσιακό λευκό ράσο των Βουδιστών και σανδάλια από άχυρο.

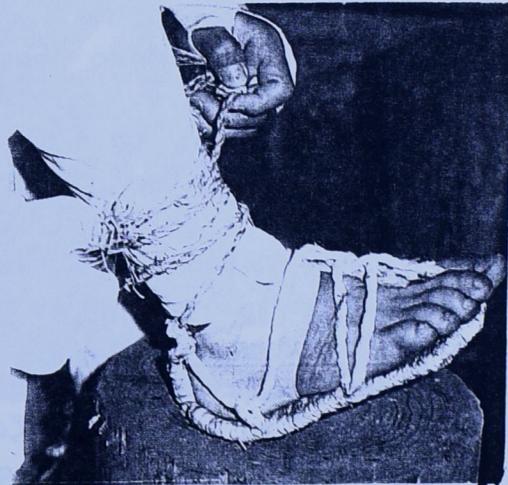
Τα απαραίτητα εφόδια είναι ένας καλοζωγραφισμένος χάρτης, ο οποίος δείχνει την καθημερινή του πορεία, δύο φακοί, ένα ζευγάρι σανδάλια, μια σκόνη εξαγνισμού για τα χέρια και ένα μικρό μα-

χαίρι.

Σύμφωνα με την παράδοση, αν κάποιος μοναχός δεν αντέξει να ολοκληρώσει τη διαδικασία των 100 ημερών, πρέπει να αυτοκτονήσει με το μαχαίρι του (σκληρό αλλά για τους Γιαπωνέζους είναι ζήτημα ζωής και θανάτου). Οι άνθρωποι αυτοί όμως, οι οποίοι φθάνουν στα όρια της φυσικής τους αντοχής αφηρώντας το θάνατο βρισκουν τελικά, όπως πιστεύουν οι ίδιοι ένα ξεχωριστό νόημα στη ζωή τους.

Όπως θα έλεγε και ο Μιτσουτόγκα, ένας μοναχός, που άντεξε σ' όλες τις δοκιμασίες: "στη ζωή σου χρειάζεται να κάνεις ό,τι καλύτερο μπορείς έχοντας πάντοτε ως στόχο σου την απόλυτη τελειότητα".

Προσωπικά δε θα σχολιάσω τα τελευταία λόγια. Προτιμώ να αφήσω όλους τους αναγνώστες να σχηματίσουν άποψη και να καταλήξουν στα δικά τους συμπεράσματα για τα ήθη, τις παραδόσεις και τα έθιμα της τόσο μακρινής Ιαπωνίας.-

ΛΙΑΝΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ...ΝΕΑ

CD-ROM στα Ελληνικά...

Η Δημιουργία και η γνωστοποίηση δραστηριότητας, σ'όλο τους το μεγάλων C.D-ROM, C.D.-I, του δικτύου Internet και ο Infobahn, (αυτοκινητόδρομος της πληροφορίας), δεν είναι πια μακρινό και άπιαστο όνειρο αλλά μια πραγμα-

Πώς θα σας φαινόταν να πατούσατε ένα πλήκτρο και ένας ολόκληρος κόσμος να πέρναγε εμπρός στα μάτια σας με ήχο, λόγο και εικόνα; Τολμηρό; Δύσκολο; Όχι πλέον.....

λείο! Βέβαια τα ειδικευμένα, στον τομέα της πληροφορικής, βιβλιοπωλεία έχουν ήδη ξένα C.D-ROM, μέχρι βέβαια να

ελθουν τα ελληνικά. Υπάρχουν πλέον πάρα πολλοί εκδοτικοί οίκοι, που προσανατολίζονται στην κατεύθυνση του ηλεκτρονικού βιβλίου. Γίνονται προσπάθειες απ'τον Εκδοτικό Οίκο Αθηνών και το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, να βγει στην αγορά, στις αρχές του '96, στην ελληνική, αγγλική, και γερμανική γλώσσα, C.D-ROM, με πολλά χαρακτηριστικά multimedia, με θέμα "Η Ιστορία της Μακεδονίας". Επίσης κυκλοφορεί το C.D-ROM "Λογομάθεια" με θέμα τη διδασκαλία της εγχώριας Ελληνικής γλώσσας.

Όλα αυτά βέβαια, αποτελούν μερικές μόνο ενδείξεις κάποιας στοιχειώδους κινητικότητας στον ελληνικό επιχειρηματικό χώρο για ότι αφορά στο ελληνικό βιβλίο. Βέβαια τα C.D-ROM στην Ελλάδα δεν είναι τόσο διαδεδομένα, επομένως αν υπάρξει εμπορική κίνηση, θα φανεί σε δύο-τρία χρόνια. Στο μεταξύ οι ελληνικές εκδόσεις κάνουν τις κατάλληλες κινήσεις, ώστε να βρίσκονται στις κατάλληλες θέσεις, όταν θα αρχίσει η διακίνησή τους.

Έτσι λοιπόν, δημιουργήματα όπως "Η Κρητική Αναγέννηση" -ένα πανόραμα του κρητικού πολιτισμού, σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο, το οποίο παρουσιάζει κείμενο, εικόνα, λόγο και διδακτική λειτουργία-, ή όπως το παραμύθι της πθοποιού Κάρμεν Ρουγγέρη "Έρχεσαι μαζί μου", -το οποίο εμφανίζει τέλει αναλογίες σε εικόνα, λόγο και ήχο, με δυνατότητες παρέμβασης σ'αυτό- είναι δύο παραδείγματα για τις δυνατότητες που παρουσιάζει το C.D.-ROM.

Είναι πραγματικά εκπληκτικό το γεγονός ότι μπορεί κανείς, τοποθετώντας ένα C.D. σ'έναν υπολογιστή, να δει και να απολαύσει τα νέα επιτεύγματα της τεχνολογίας, με ευεργετικά αποτελέσματα, σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης

Και επειδή οι τιμές των ηλεκτρονικών υπολογιστών πέφτουν συνεχώς και προβλέπεται το 2000 να υπάρχουν στη γη 100 εκατ. αναγνώστες του C.D-ROM, οι προνοητικοί ας επενδύσουν από τώρα στις νέες τεχνολογίες της πληροφορικής, ώστε να είναι έτοιμοι για το μεγάλο μπαμ!!

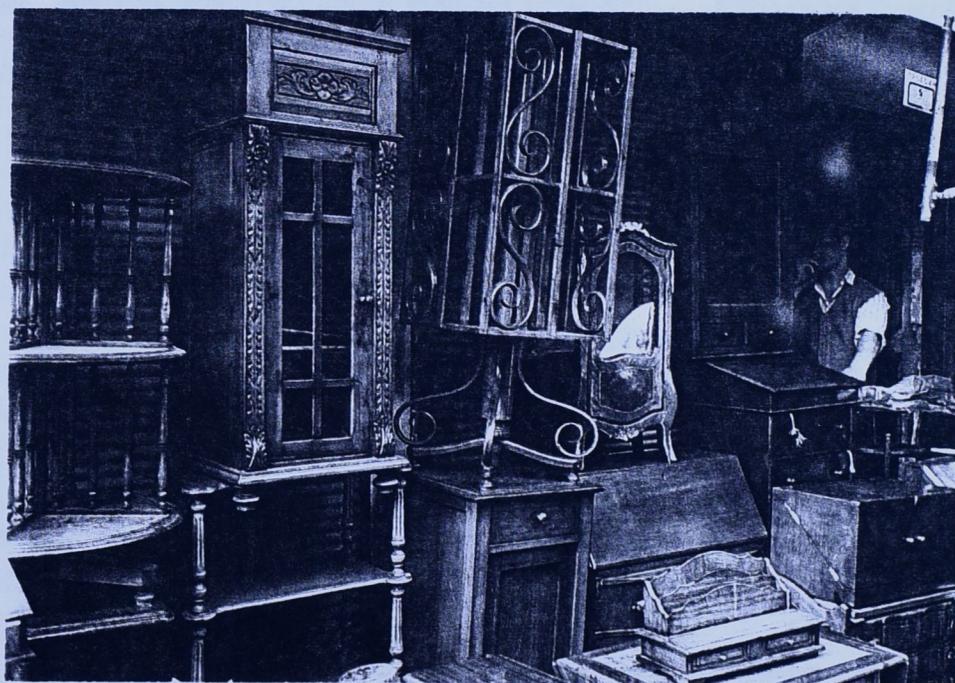
K.M

ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ, ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΪ

Κυριακή πρωΐ ! Κι ενώ όλοι οι δρόμοι της Αθήνας έχουν ερημώσει από την ομαδική έξοδο των Αθηναίων προς την ύπαιθρο, οι οδοί Ηφαίστου και Πανδρόσου υπό τη σκιά της Ακρόπολης στο Μοναστηράκι παραμένουν γεμάτες και καλωσορίζουν στους κόλπους της αγοράς όχι μόνο τους Έλληνες αλλά κυρίως τους τουρίστες, που είναι διψασμένοι για ο,τιδήποτε ελληνικό, για ο,τιδήποτε φέρει τη σφραγίδα "made in Greece".

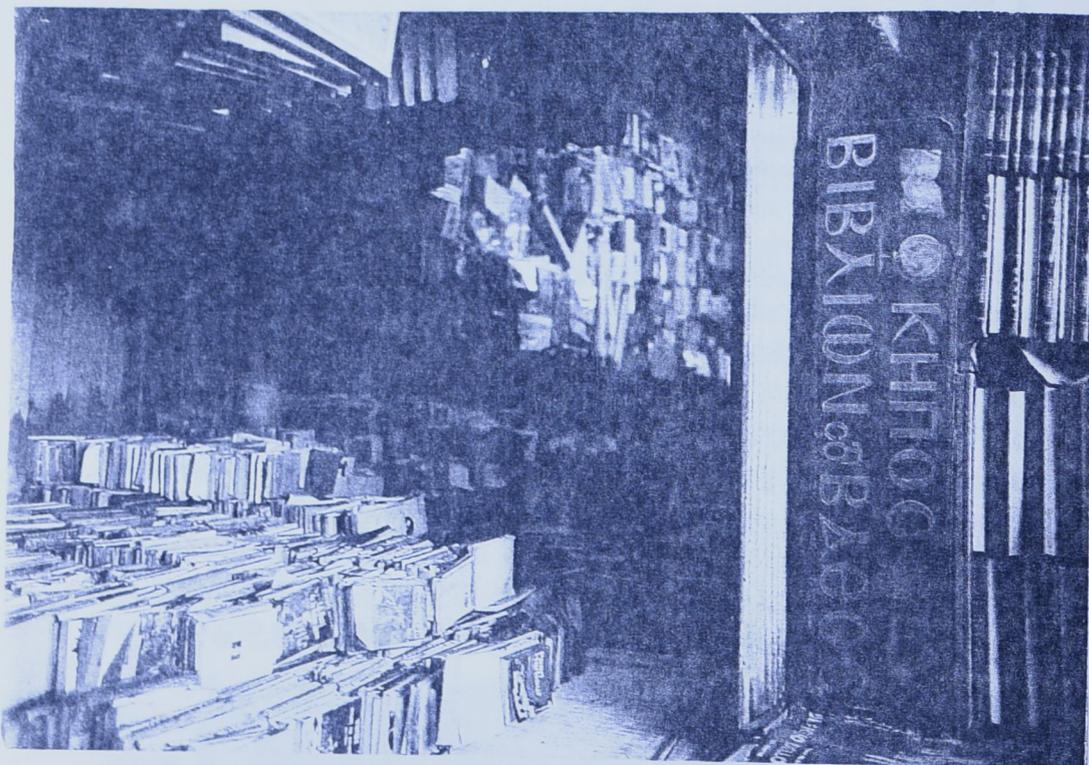
αρχέστου αιώνα μας το Μοναστηράκι αρχίζει να παρακμάζει. Η Μικρασιατική καταστροφή και οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι επηρεάζουν την αγορά σε τέτοιο βαθμό ώστε να αρχίσει να μετατρέπεται σε αγορά των φτωχών. Οι καιροί είναι δύσκολοι και η οικονομική κατάσταση των ανθρώπων δυσχερής. Έτσι τα μεταχειρισμένα ρούχα και παπούτσια, τα οικιακά σκεύη από δεύτερο χέρι είναι τα υπ' αριθμόν ένα προϊόντα που ζητούνται και αγοράζονται.

Η εκκλησία της Παντάνασσας ή Μέγα Μοναστήρι, που βρίσκεται στη διασταύρωση των οδών Αθηνάς και Ερμού ευθύνεται για την ονομασία της περιοχής. Κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας το μοναστήρι αυτό λεηλατήθηκε και το 1868 υποβιβάστηκε σε μικρομοναστήρι, όπου τελικά επικράτησε ως Μοναστηράκι.

Η εμπορική κίνηση της περιοχής συναντάται από την προκλασική περίοδο. Στις

Τα παλιά σκαλιστά έπιπλα και καθρέφτες κρύβονται στις αποθήκες των παλιατζιδικών, αφού δεν ταιριάζουν στη γραμμή των μοντέρνων διαμερισμάτων. Βέβαια, στη δεκαετία του '60 τα πρότυπα αλλάζουν και το παλιό έπιπλο θεωρείται δείγμα κοινωνικής ανόδου και οικονομικής ευμάρειας. Στην περίοδο αυτή το Μοναστηράκι αναμορφώνεται, η τουριστική κίνηση αυξάνεται και τα πρώτα τουριστικά μαγαζιά κάνουν την εμφάνισή τους.

Ο κηπος των βιβλίων «ανθεί» εδώ σε μια παροδο της Ηφαιστού, από το 1922. Σωρος σκοροφαγωμενων σελιδων - πραγματικοι θησαυροι που χρονολογουνται απο τον... 15ο αιωνα

Η παραγωγή των σουβενίρ είναι μαζική. Η οδός Αδριανού είναι γεμάτη από πηλινα βαζάκια, τσαρούχια, κουπολόγια, γύψινες απομιμήσεις του Παρθενώνα, δερμάτινες τσάντες και σανδάλια έτοιμα να αγοραστούν από πολύχρωμους τουρίστες. Η μεγαλύτερη κίνηση όμως επικεντρώνεται στην οδό Ηφαιστού. "Wellcome to the Fleamarket". Η πάνινη επιγραφή στην είσοδο της οδού Ηφαιστού καλοσωρίζει όλους, από τα ανήσυχα νιάτα ως τα φλήσυχα γηρατιά. Τα καταστήματα, ασφυκτικά το ένα δίπλα στο άλλο, είναι γεμάτα με το εμπορευμά τους. Αμερικάνικες αγορές, καταστήματα υποδημάτων, ρούχων, στρατιωτικών ειδών, δισκοπωλεία, παλαιοβιβλιοπωλεία, όλα βρίσκονται σ' αυτό το δρόμο. Βέβαια οι τιμές δεν είναι τόσο χαμηλές όσο παλιότερα. Το Μονα-

στηράκι δεν αποτελεί πια την αγορά των φτωχών. Έχει χάσει κάτι από την παλιά του αίγλη. Είναι λίγα εκείνα τα μαγαζιά, που θυμίζουν κάτι από τα παλιά. Τα υπόλοιπα έχουν θυσιαστεί στο βωμό του εύκολου κέρδους.

Μοναστηράκι 1995! Κυριακή πρωί λαϊκή εμποροπανύγης. Σητημένοι παγκοι στις άκρες των δρόμων. Οι καταναλωτές και τα εμπορεύματα γίνονται ένα. Τα παζάρια απαραίτητα για τη διαμόρφωση της τελικής τιμής. Λίγες ώρες αργότερα το Μοναστηράκι θυμίζει λεηλατημένη πόλη. Για πολλούς το Μοναστηράκι είναι ο τόπος, που ικανοποιεί τις ανάγκες τους, είναι η αγορά που μπορεί να αγοράσει κανείς τα είδη που χρειάζεται σε τιμή ευκαιρίας. Σε άλλους όμως το Μοναστηράκι ξυπνάει αναμνήσεις που ποτέ δε σβήνουν, όσα χρόνια κι αν περάσουν.....

Αλεξάνδρα Κ.....

ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ ΣΤΟ... ΣΗΜΕΡΑ

Από τη Σαπφώ μέχρι σήμερα.Ελληνίδες που τόλμησαν... (συνέχεια)

ΕΛΕΝΗ ΒΛΑΧΟΥ

ΤΟΛΜΗΣΕ ΚΑΙ ΝΙΚΗΣΕ

Την εποχή που η Ελένη Βλάχου ανέλαβε την "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ", κανείς δεν περίμενε ότι θα ήταν ικανή να τα βγάλει πέρα.Κι όμως, όχι μόνο μπόρεσε να διατηρήσει στη ζωή για πολλά χρόνια την εφημερίδα του Γεωργίου Βλάχου, αλλά και να της δώσει ακόμη μεγαλύτερη εμβέλεια και κύρος. Η Ελένη Βλάχου γεννήθηκε το 1911 στην Αθήνα και κληρονόμησε την έκδοση της "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ" μετά το θάνατο του πατέρα της.Μια από τις πρωτοπόρες και ανεξάρτητες γυναίκες της εποχής της άρχισε να γράφει χρονογραφήματα στην εφημερίδα της από το 1935 και έγινε διάσημη για τις ανταποκρίσεις της από εξωτικά μέρη του κόσμου.

Η Ελένη Βλάχου εξέδωσε την εφημερίδα "ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ" καθώς και το περιοδικό "ΕΙΚΟΝΕΣ". Όταν το 1967 η Χούντα ανέλαβε την εξουσία, η Ελ.Βλάχου αρνήθηκε να υποταχθεί στους νόμους της λογοκρισίας.Η στάση της ανάγκασε τους συνταγματάρχες να της επιβάλουν κατ'οίκον περιορισμό, αλλά εκείνη μεταμφιεσμένη κατάφερε να δραπετεύσει στο Λονδίνο, όπου έμεινε μέχρι την πτώση της Δικτατορίας.

Στη συνέχεια, επέστρεψε στην Ελλάδα και επανεξέδωσε την "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ". Σήμερα, συνεχίζει από άλλη θέση τις εκδοτικές και συγγραφικές της δραστηριότητες.

ΝΙΚΗ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ

Η ΠΡΕΣΒΕΙΡΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Είναι μία από τις πιο δραστήριες και πνευματικές γυναίκες της χώρας μας, γνωστή και στο εξωτερικό ως "πρέσβειρα του περιβάλλοντος και της Ελλάδας". Στα 17 της χρόνια η Νίκη Γουλανδρή παντρεύτηκε τον Άγγελο Γουλανδρή, αλλά

δεν ακολούθησε το γνωστό παραδοσιακό δρόμο της "καλής νοικοκυράς". Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας νομικά και πολιτειολογία καθώς και φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο της Φρανκφούρτης.Από το 1962-63 όμως, την απορροφά ο κόσμος της φύσης.

Μαζί με το σύζυγό της ιδρύουν το πρώτο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας στην Αθήνα. Η ενασχόλησή της με την οικολογία και το περιβάλλον και οι πρωτοβουλίες της στον τομέα αυτόν την κάνουν πασίγνωστη στο εξωτερικό και της χαρίζουν πολλές τιμητικές διακρίσεις και βραβεία με αποκορύφωμα τη ανακήρυξή της σε μία από τις "Γυναίκες της Ευρώπης".

ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ

Πρόκειται για μία από τις πιο ενδιαφέρουσες και δυναμικές γυναικείες μορφές, γνωστή για την καλλιτεχνική, αλλά και την πολιτική της δραστηριότητα, όχι μόνο στη χώρας μας, αλλά και στο εξωτερικό.

Γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου.

Πολύ γρήγορα έγινε γνωστή για το εκρηκτικό ταμπεραμέντο της και το καλλιτεχνικό της ταλέντο περνάει τα σύνορα της χώρας μας.Το 1955 στο Φεστιβάλ των Καννών, όπου μετείχε ως υποψήφια για βραβείο(το οποίο σε τελευταία ανάλυση το κέρδισε με το σπαθί της) με τη "ΣΤΕΛΛΑ" του Μιχάλη Κακογιάννη, γνωρίζει τον Ζιλ Ντασέν,ο οποίος από τότε γίνεται ο σύντροφος της υπόλοιπης ζωής της.

Με την άνοδο της Χούντας στην Ελλάδα, η Μελίνα Μερκούρη καταφεύγει στο Παρίσι, όπου ζει για 10 χρόνια ως

πολιτική πρόσφυγας.

Το 1974 επιστρέφει στην πατρίδα και μετέχει ενεργά στην πολιτική. Το 1981 γίνεται Υπουργός Πολιτισμού και κηρύσσει αγώνα για την επιστροφή των "Ελγινείων Μαρμάρων". Ταυτόχρονα, λανσάρει το θεσμό των "Πολιτιστικών Πρωτευουσών της Ευρώπης" και αναλαμβάνει τη διοργάνωση της "Αθήνας ως Πολιτιστικής Πρωτεύουσας".

Τον Οκτώβριο του 1993 η Μελίνα Μερκούρη ξαναορκίζεται Υπουργός Πολιτισμού. Όμως η μακρόχρονη και ανίατη ασθένεια, που πάσχει, την καταβάλει και πεθαίνει στις 6 Μαρτίου 1994. Η Ελλάδα ολόκληρη πενθεί το θάνατό της. Κηδεύτηκε την Πέμπτη 10 Μαρτίου - μέσα σε γενικό πένθος και ύστερα από λαϊκό προσκύνημα τριών ημερών - με τιμές πρωθυπουργού- στο Α' Νεκροταφείο. Δυστυχώς, έχασε την άνιση μάχη με το θάνατο, χωρίς να προλάβει να δει την ολοκλήρωση του έργου της.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΧΑΖΑΠΗ

Η ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Η θάλασσα δεν αποτελεί μόνο την κοιτίδα της ζωής στον πλανήτη μας, αλλά και ένα κρισιμότερο παράγοντα του παγκόσμιου περιβάλλοντος. Παρ' όλα αυτά, μιά σειρά ανθρώπινων δραστηριοτήτων, οδηγούν το θαλάσσιο περιβάλλον στην υποβάθμιση και την καταστροφή. Το πρόβλημα είναι πιά έντονο στις κλειστές θάλασσες των οποίων τα νερά ανανεώνονται με πολύ αργούς ρυθμούς. Ειδικότερα η Μεσόγειος και οι ελληνικές θάλασσες υποβαθμίζονται με γρήγορο ρυθμό και με τρόπο συστηματικό, ως αποτέλεσμα μιας σειράς δραστηριοτήτων. Ο κατάλογός είναι μακρύς: *ρύπανση των νερών από χερσαίες και θαλάσσιες πηγές, τουρισμός και αστικοποίηση των παραθαλάσσιων περιοχών, αλλοίωση και καταστροφή των παράκτιων οικοσυστημάτων, ανεξέλεγκτη αλιεία και κακή διαχείριση των ιχθυαποθεμάτων, ακτοποιοικές μεταφορές και επικοινωνίες, στρατιωτικές εγκαταστάσεις και επιχειρήσεις.* Οι δραστηριότητες αυτές συνιστούν μια απευθείας απειλή για τη θαλάσσια ζωή, με επιπτώσεις όπως είναι η μείωση της βιολογικής ποικιλότητας και η επικείμενη ή ενδεχόμενη εξαφάνιση ειδών (π.χ. φώκιες, θαλάσσιες χελώνες).

Τα απόβλητα που καταλήγουν στη θάλασσα (και κυρίως τα πετρελαιοειδή, βαρέα μέταλλα, οργανοχλωριωμένες ενώσεις) άρχισαν ήδη να δημιουργούν προβλήματα στους οργανισμούς πολλών μεγάλων θηλαστικών. Ερευνες απέδειξαν ότι στο σώμα πολλών δελφινιών που βρέθηκαν νεκρά, υπάρχουν μεγάλες συγκεντρώσεις χημικών ουσιών της οικογένειας των PCBs (κλοφέν), οι οποίες είναι γνωστό ότι μπορούν να εξασθενήσουν το ανοσοποιητικό σύστημα των ζώων κάνοντάς τα ευπρόσβλητα σε επιδημίες και ιούς.

Οι ασθένειες όμως δεν αποτελούν τη μόνη απειλή για τη θαλάσσια ζωή. Πολλοί θαλάσσιοι οργανισμοί βρίσκουν τραγικό θάνατο καθώς μπλέκονται στα δίχτυα των ψαράδων ή πνίγονται από πλαστικές σακούλες που μεταφέρονται με τα ρεύματα στον ωκεανό. Η εντατικοποίηση της αλιείας έχει οδηγήσει στη χρήση μη επιλεκτικών αλιευτικών εργαλείων που οδηγούν στη σταδιακή αποψίλωση της θάλασσας προκαλώντας σοβαρότατες διαταραχές στις τροφικές αλυσίδες του θαλάσσιου οικοσυστήματος.

Το Ελληνικό Γραφείο της Greenpeace ξεκίνησε την καμπάνια της θαλάσσιας οικολογίας συνδέοντας τα ζητήματα της αλιείας, της καταστροφής των βιοτόπων και της ρύπανσης, με την ανάγκη προστασίας, κατά προτεραιότητα, ειδών και βιοτόπων που απειλούνται. Η Greenpeace έχει ήδη εκπονήσει μελέτες και έχει ξεκινήσει εκστρατεία πληροφόρησης και δράσης με στόχο:

- Την αλλαγή της αλιευτικής πολιτικής και την κατάργηση καταστρεπτικών μεθόδων αλιείας στην Ελλάδα και τη Μεσόγειο γενικότερα.

ΤΕΙΧΗ ΘΑΝΑΤΟΥ ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

Τα παρασυρόμενα αφρόδιχτα (driftnets) έχουν ονομαστεί και "τείχη του θανάτου" λόγω της καταστροφικής τους δράσης. Είναι επιφανειακά δίχτυα μεγάλου μήκους και εξαιρετικής αντοχής. Αρχικός τους στόχος ήταν ο τόνος και ο ξιφίας. Όπως αποδείχθηκε όμως, θύματά τους πέφτουν πάρα πολλά θαλάσσια είδη όπως δελφίνια, θαλασσοπούλια, θαλάσσιες χελώνες, καρχαρίες, αγγελόψαρα κλπ που δεν μπορούν να ξεφύγουν από το μοιραίο αγκάλιασμα. Πρόσφατες συστηματικές έρευνες της Greenpeace αποκάλυψαν ότι οι μη εμπορεύσιμοι οργανισμοί που βρίσκουν το θάνατο στα παρασυρόμενα αφρόδιχτα αντιπροσωπεύουν συχνά μέχρι και το 80% της "ψαριάς"! Αναγνωρίζοντας τον τεράστιο κίνδυνο που διαγράφονταν για τα θαλάσσια οικοσυστήματα, η κοινοτική νομοθεσία όρισε τα 2,5 km ως μέγιστο επιτρεπόμενο μήκος για τα δίχτυα αυτά, ενώ στην Ελλάδα η χρήση τους απαγορεύθηκε εντελώς. Παρ' όλες τις νομοθετικές ρυθμίσεις, η Ιταλία διαθέτει περί τα 730 σκάφη με driftnets που το μέσο μήκος τους υπερβαίνει τα 15 km! Σε κοινή τους έρευνα το ιταλικό και το ελληνικό γραφείο της Greenpeace, τον Ιούνιο του '93, εντόπισαν μέσα σε 15 μέρες 9 τέτοια ιταλικά αλιευτικά που ψάρευαν με ταξί Λευκάδας και Ζακύνθου.

- Τη δημιουργία Θαλάσσιου Πάρκου στη Ζάκυνθο, η οποία αποτελεί τον σημαντικότερο βιότοπο της θαλάσσιας χελώνας σε Μεσογειακό επίπεδο. Για το σκοπό αυτό, το Ελληνικό Γραφείο της Greenpeace συνεργάζεται με άλλα γραφεία της Μεσογείου όπως επίσης και με οργανώσεις που έχουν συγκλίνουσα πολιτική.

- Την παρακολούθηση της κατάστασης των πληθυσμών των μικρών κητωδών (δελφίνια, φαλινοειδή) λόγω της ειδικής σημασίας που κατέχουν στην τροφική αλυσίδα και λόγω των επιδημιών που τα τελευταία χρόνια ήρθαν να προστεθούν σε άλλους περιοριστικούς παράγοντες (π.χ. ρύπανση, μείωση της διαθέσιμης τροφής λόγω υπεραλίευσης).

- Την μελέτη και ανάδειξη των θαλάσσιων οικοτόπων (habitats) όπως είναι ορισμένες παράκτιες περιοχές και ιδιαίτερα τα υποθαλάσσια λιβάδια του φυτού *Posidonia*, τα οποία αν και αποτελούν καταφύγιο, τόπο αναπαραγωγής και διατροφής εκατοντάδων ειδών θαλάσσιων οργανισμών απειλούνται από τη θαλάσσια ρύπανση, την παράνομη χρήση συρόμενων αλιευτικών εργαλείων βυθού, τη δημιουργία τεχνητών παραλιών κλπ.

Μπροστά σε τόσες διαγραφόμενες απειλές η ελληνική δημόσια διοίκηση αντιτείνει ένα απαράδεκτο καθεστώς κατάτμησης αρμοδιοτήτων, την έλλειψη ενδιαφέροντος για μια σε βάθος γνώση της κατάστασης των ελληνικών θαλασσών και την απουσία πρωτοβουλιών συνεργασίας σε διεθνές και περιφερειακό επίπεδο.

Η Greenpeace ζητά την ανάπτυξη μιας ολοκληρωμένης πολιτικής για τη διαχείριση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, βασισμένης στην αρχή της πρόληψης. Στα πλαίσια αυτά πρέπει να ληφθούν άμεσα και μακροπρόθεσμα μέτρα για το σταμάτημα της ρύπανσης, την ανακήρυξη προστατευόμενων περιοχών, τη διατήρηση ζωνών ειδικού οικολογικού ενδιαφέροντος έξω από κάθε οχλούσα ανθρώπινη δραστηριότητα (π.χ. διέλευση πετρελαιοφόρων ή άλλων επικίνδυνων φορτίων), τη δημιουργία θαλάσσιων πάρκων, την ανακήρυξη περιόδων (π.χ. περίοδοι αναπαραγωγής) και περιοχών κλειστών για την αλιεία με σκοπό την ανάκαμψη των ιχθυοπληθυσμών, το σταμάτημα κάθε καταστροφικής-μη επιλεκτικής μεθόδου αλιείας. Η Greenpeace ζητά επίσης την προώθηση μιας σφαιρικής νομοθεσίας για την ποιότητα του θαλάσσιου περιβάλλοντος με γνώμονα την υγεία των πληθυσμών και την ανάκαμψη των συστημάτων που απειλούνται με κατάρρευση.

Η Greenpeace προτείνει τέλος την αναβάθμιση του ρόλου διεθνών οργανισμών όπως είναι η UNEP (Πρόγραμμα Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Εθνών) και η BARCON (Σύμβαση της Βαρκελώνης) και την κριτική αξιοποίηση της βοήθειας που μπορεί να προέλθει από την ΕΟΚ με έμφαση όχι στην άντληση πόρων αλλά στην μεταφορά τεχνογνωσίας και εμπειριών. Πολύτιμο και απαραίτητο οδηγό στην κατεύθυνση αυτή πρέπει να αποτελέσει η συμμετοχή των περιβαλλοντικών οργανώσεων, με την απαραίτητη γνώση, εμπειρία και υποδομή, στη χάραξη περιβαλλοντικής πολιτικής και τη λήψη των σχετικών αποφάσεων.

Η Greenpeace είναι μια ανεξάρτητη οργάνωση που μέσα από ολοκληρωμένες εκστρατείες και μη βίαιες μορφές δημιουργικής αντιπαράθεσης, αποκαλύπτει και αναδεικνύει τα παγκόσμια περιβαλλοντικά προβλήματα και πιέζει για τις ουσιώδεις εκείνες λύσεις που είναι απαραίτητες για ένα μέλλον πράσινο και ειρηνικό.

ΘΑΛΑΣΣΙΟ ΠΑΡΚΟ ΣΤΗ ΖΑΚΥΝΘΟ

Οι αμμώδεις παραλίες του Κόλπου Λαγανά στη Ζάκυνθο αποτελούν τον πιο σημαντικό βιότοπο ωτοκίας της θαλάσσιας χελώνας *Caretta caretta* στην Μεσόγειο. Η άναρχη τουριστική ανάπτυξη οδήγησε, μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα, στη σταδιακή καταστροφή μεγάλου μέρους των παραλιών ωτοκίας. Οι διεθνείς συμβάσεις και η ελληνική νομοθεσία δεν κατάφεραν να εμποδίσουν τη συνεχή υποβάθμιση του βιοτόπου. Μόνη λύση αποτελεί η δημιουργία Θαλάσσιου Πάρκου στον Κόλπο Λαγανά, το οποίο θα εξασφαλίσει την προστασία των παραλιών ωτοκίας και του περιβάλλοντος χώρου. Η Greenpeace, σε συνεργασία με άλλες διεθνείς και εθνικές περιβαλλοντικές οργανώσεις συνέταξε ολοκληρωμένη πρόταση για τη δημιουργία, λειτουργία και διαχείριση του Θαλάσσιου Πάρκου. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, οι Ενώσεις Ξενοδόχων, το Τεχνικό Επιμελητήριο, η Εκκλησία και ένα πλήθος επαγγελματικών οργάνωσεων πλαισίωσαν την προσπάθεια αυτή, προσφέροντας ταυτόχρονα ένα δείγμα πρωτοποριακής συνεργασίας. Το κράτος, αντί να εκμεταλλευθεί το κλίμα συναίνεσης, εξακολουθεί να σταθμίζει το πολιτικό κόστος. Ως τότε;

ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ ΕΝ

Η ΟΜΗΡΕΙΑ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ: Η ΑΙΧΜΑΛΩΤΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

ΒΟΡΕΙΟΣ ΕΒΡΟΣ

Γη της αγωνίας, της ελπίδας, της Ελλάδας...

Η ραχοκοκκαλιά του ελληνισμού, που λέγεται **ΘΡΑΚΗ**, είναι κοινός τόπος που αποτελεί μια ξεχασμένη περιφέρεια για το "Αθηναϊκό κράτος".

Οι υποθήκες της Θράκης, που της δίνουν απαράγραπτα και αναφαίρετα δικαιώματα, για να είναι όχι η αγνοημένη αλλά η πρώτη ελληνική περιφέρεια, είναι αφενός το πλούσιο ελληνικό ιστορικό παρελθόν και αφετέρου αυτή καθαυτή η γεωγραφική της θέση, που την καθιστά **προμαχώνα** και πρώτη γραμμή για σημερινούς και αυριανούς εθνικούς αγώνες.

Τα καίρια προβλήματα, που συνιστούν ορατή απειλή για τη Θράκη είναι δύο: οι μουσουλμανικές μειονότητες και η αδιαφορία της εκάστοτε κυβερνήσεως των Αθηνών.

Οι θράκες μουσουλμάνοι παρά το ότι σε μεγάλο ποσοστό τους είναι ελληνογενείς αποτελούν σήμερα το βασικό όπλο για τις τουρκικές επιδιώξεις και καθίστανται μοχλός εξελίξεων και κύρια αφορμή πιθανων αυριανών πολεμικών συρράξεων. Το πρόβλημα των μουσουλμάνων όμως δεν είναι μόνο πρόβλημα της Θράκης αλλά αποτελεί εθνικό κίνδυνο για ολόκληρο το ελληνικό κράτος. Και αυτό αδυνατούν να το καταλάβουν οι εν Αθήναις ηγήτορες. Η όποια ελληνοτουρκική σύγκρουση στη Θράκη θα αποτελέσει συνολική απειλή κατάλυσης του ελλαδικού κράτους, και όχι μόνον απώλεια της Θράκης.

Μέτρα για τη σωτηρία της Θράκης υπάρχουν πολλά και πολλές πλευρές φωνάζουν γι' αυτά, βοούσες δυστυχώς στα

κουφά αυτιά της Αθηναϊκής διοίκησης.

Το πως μετεστράφη η μειονότητα από φιλήσυχη θρησκευτική ομάδα σε όργανο εξυπηρέτησης των Τουρκικών επιδιώξεων, αφορά πια στην ιστορική έρευνα. Ασφαλώς, όμως, την καίρια ευθύνη τη φέρει η ελληνική πολιτεία. Η γείτων χώρα δεν ευθύνεται, απλώς παίζει σωστά το ρόλο της, προωθώντας τα δικά της συμφέροντα. Σημασία έχει πλέον να δούμε πως μπορεί να ανατραπεί η παρούσα και η πλάστιγγα να γυρίσει πάλι υπέρ της Ελλάδος.

Αυτή τη στιγμή η **Θράκη**, αφημένη στην τύχη της από τους ιθύνοντες της "Μητέρας Ελλάδος", βρίσκεται στα όρια κατάστασης ομηρείας σε κάθε ανθελληνική βούληση και οι κάτοικοι της επιλέγουν είτε τη " φύλαξη Θερμοπυλών", είτε τη μετανάστευση στην οποία τους οδηγεί η απόγνωση και η γνώση της αδιαφορίας των Αθηνών. Η αδιαφορία της Αθηναϊκής κυβέρνησης για τη Θράκη χαρακτηρίζει μία ολόκληρη νοοτροπία και λογική κυβερνήτωντων, αυτού που λέμε " Κράτος των Αθηνών ", όπου κυριαρχεί η αντίληψη πως τα πάντα αρχίζουν και τελειώνουν στο βόρειο τμήμα της πλατείας Συντάγματος και πως η όποια δραστηριότητα, πρόδος, ανάπτυξη, έργο και ενδιαφέρον της πολιτείας δεν πρέπει να ξεπερνά τα σύνορα του Λεκανοπεδίου Αττικής.

Η επαρχία, οι ακρίτες, η Θράκη, παίζουν το ρόλο της ψηφοδόχου και του λήπτη ψευδών και φρούδων υποσχέσεων. Και επιπλέον του μέσου εκδικήσεως των αντιφρονούντων δια της οδού των μεταθέσεων: "θα φας ένα φύσημα για το Διδυμότειχο"- ωσάν το Διδυμότειχο να είναι η επίγειος κόλασις. Αυτή η εγκατάλειψη της Θράκης

από την πρωτεύουσα (με τον όρο " πρωτεύουσα φαίνεται πως και η γλώσσα τιμωρεί την επαρχία, που εξ αντιδιαστολής είναι δευτερεύουσα. Μήπως η Θράκη θεωρείται πέμπτουσα από τους εν Αθήναις;) , η αδιαφορία για τη γη και τους ανθρώπους, χριστιανούς και μουσουλμάνους, είναι το πιο μεγάλο πρόβλημα και η κύρια απειλή για τη Θράκη.

Αν, αν, αν... Αν γίνει αυτό , αν γίνει κάτι άλλο... Τι μπορούμε να κάνουμε; Λύσεις, ποιες λύσεις, ποια μέτρα; Κι όμως όλοι τα ξέρουν, δεν υπάρχει άγνοια. Αβουλία υπάρχει μόνον και δειλία. Δε θέλουν αυτοί που μπορούν ή μάλλον αυτοί που πρέπει να ενισχύσουν τη Θράκη. Ενώ πολύ απλά μπορούν να δώσουν τη σωτήριαν πνοή, το φιλί της ζωής για το αύριο της Θράκης. Δε θέλουν, δεν αγαπούν τη Θράκη, οι εν Αθήναις ηγήτορες.

Και έτσι πλέοντας μέσα σε πελάγη κινδύνων και απειλών ,η Θράκη είναι όμηρος του " Αθηναϊκού Κράτους" και πληρώνει την ένοχη αδιαφορία του. Είναι η αιχμάλωτη περιφέρεια, κι ο ελληνισμός της δέσμιος στο " μάτι του κυκλώνα" του παντουρκισμού. Η Θράκη κινδυνεύει να ζήσει τη δικιά της σύγχρονη άλωση και από όμηρος της νεοελληνικής αδράνειας να μετατραπεί σε άμοιρο θύμα του άμμετρο τουρκικού επεκτατισμού.

Θρασύβουλος Ορ. Παπαστρατής
Πηγή: Στην Πόλη Και Στη Θράκη
(εκδόσεις ΡΗΣΟΣ)

Και για την αντιγραφή: Ε.Μ.

Ιδεο....γραφήματα

ΠΑΛΙΡΡΟΪΑΚΑ ΚΥΜΑΤΑ

Είναι από κείνες τις στιγμές που φτάνεις στα όρια σου. Δοκιμάζεις την αντοχή σου. Προσπαθείς να ξεπεράσεις τον εαυτό σου κατά ένα βήμα για ν'αντέξεις. Γελιέσαι. Αυτό το κενό το τεράστιο κενό, δεν ξεπερνιέται. Δεν υπάρχει τίποτα να καλύψει αυτό το χάος. Προσπαθείς να πιαστείς από το χείμμαρο των αναμνήσεων που σε κατακλίζουν. Και τότε είναι που αισθάνεσαι εκείνη την τεράστια δύναμη να σε τραβάει ολοένα και πιο κάτω μέχρι να βρεθείς στο μηδέν. Έπειτα έρχεσαι και μια σου λέξη με βγάξει απ' το βυθό που ζω, για να με σηκώσει πιο ψηλά κι απ' τον ουρανό. Αισθάνεσαι να έχει εκπληρωθεί η μοναδική σου ανάγκη. Μετά σιωπή....και πάλι κενό. Η ανάγκη αυτή τη φορά είναι μεγαλύτερη. Η απεξάρτηση είναι δύσκολη, αν όχι αδύνατη. Η έλλειψη αισθητή περισσότερο από ποτέ.

Υπάρχει κάτι στη ζωή πιο κοφτερό από μαχαίρι, πιο απαίσιο από βασανιστήριο, από φυλακή και απομόνωση, κάτι πιο καυτό απο φωτιά, πιο πικρό από δηλητήριο και αποχωρισμό, κάτι πιο αηδιαστικό και από δολοφονία, πιο αποκρουστικό από αυτοκτονία και εξαθλίωση. Είναι η μοναξιά....

Στη γωνιά του δρόμου καθισμένη στο υγρό πεζοδρόμιο, καλώ τον θάνατο να βοηθήσει και η σύριγγα πάλι θάνατο θα δώσει. Κι ενώ η σύριγγα βυθίζεται αργά μέσα μου, θυμάμαι. Θυμάμαι όλες τις άσχημες στιγμές της ζωής μου και έτσι με παίρνει ο ύπνος. Και ο εφιάλτης συνεχίζεται μέχρι που με βρίσκουν με μια σύριγγα καρφωμένη στο χέρι, στο ίδιο υγρό πεζοδρόμιο να παρακαλώ το θάνατο να δώσει ένα τέλος. Και ο θάνατος έρχεται αργά, σταδιακά για να με λυτρώσει και έτσι φεύγω από τον εφιάλτη που ζω εδώ και τρία χρόνια. (ναρκωτικά)

Όλα νεκρά δίπλα μου. Το μόνο ζωντανό οι αναμνήσεις που τρυπάνε το μυαλό. Θέλω να ξεφύγω από αυτή τη μυρωδιά του θανάτου. Μα η θύμηση σου δεν είναι πια αρκετή για να αντισταθώ στην πολιορκία του θανάτου. Έτσι κάθομαι σε μια γωνιά παρακολουθώντας τη σκιά μου να βυθίζεται στο απέραντο μαύρο του θανάτου, μέσα από τα δικά σου ατελείωτα μάτια.

Καθισμένη σε μια γωνιά βλέπω τη ζωή μου

να φεύγει και δεν κάνω τίποτα για να την προλάβω. Τρέχω με ιλλιγγιώδη ρυθμό και όμως είμαι πάντα ένα βήμα πίσω της. Όσο και να τρέξω δε θα την φτάσω ποτέ. Οι αναμνήσεις έχοντας πάρει τη μορφή σου με τραβούν όλο και προς τα πίσω ώσπου έφτασα να βλέπω τη ζωή μου σαν ένα μακρινό ορίζοντα, σα να είναι η ζωή κάποιου άλλου.

Φαίνεται τόσο μακρύς ο δρόμος. Όμως στ'αλήθεια είναι ένα βήμα. Ένα βήμα στη ζωή ή στο χάος. Λέξεις τόσο μικρές, μα και τόσο δυνατές..... Μπορούν να σου σαλέψουν το μυαλό! Λέξεις για τις προσωρινές μας εικόνες, εικόνες που μας κρατούν στην επιφάνεια αυτού του βούρκου που λέγεται ζωή. Γιατί το χάος παρότι ηχεί απόμακρο είναι πιο προσιτό από τη ζωή!

Παλιρροϊκά κύματα στις ήρεμες θάλασσές σας. Μην τα κοιτάτε με προκατάληψη, μπειίτε μέσα στον κυκεώνα τους και απολαύστε τα. Ίσως τα θεωρήσετε καλύτερα από τη στασιμότητα της ήρεμης θάλασσας.....

ΑΘΗΝΑ ΜΟΥΖΗ

ΕΠΟΨΕΙΣ

* Ξημερώνει! Καλημέρα...ζωή! Η ζωή, μια διαρκής πορεία. Μια πορεία στο χώρο, μία πορεία στο χρόνο. Χρόνου φείδου! Μορφές και σχήματα λογικά και κάποτε άλογα. Η αναζήτηση της χίμαιρας στη γραμμή της ζωής μας, στην πραγμάτωση του ονειράτος. Η ανάδειξή μας σε πρόσωπα, είδωλα μέσα σε μια κοινωνία με θολά πρότυπα και γκρίζες εικόνες.

* Η ζωή πορεύεται! Ατομικές περιδινήσεις του υποσυνείδητου, αποτέλεσμα εντελώς προσωπικών βιωμάτων. Βαθύτερες σκέψεις, συνειρμοί εικόνων, μεταλογικές δυνάμεις της ψυχής μας. Λέξεις με έλλογη αλληλουχία, σύμβολα εσώτερων νοημάτων. Το λέγειν άνευ ορίων, τειχών και παραισθήσεων..

* Η ζωή πορεύεται! Απροσδόκητες ρήσεις, παράλογες (;) αντιρρήσεις, θεμελιώδεις αρχές. Γλωσσικοί σχηματισμοί, ερμηνευτικές φράσεις, πολυσήμαντες λέξεις, ρομαντικοί μελετητές του σήμερα, του χθες και του αύριο, φορείς ιδεατών νόμων.

* Νυχτώνει! Καληνύχτα...ζωή! Η ζωή κυλά απρόσμενα γοργά! Οι πηγές της ζωής στερεύουν. Το ταξίδι στο χώρο οδεύει στο τέλος του. Τέλος μιας ζωής; Τέλος μιας ημέρας; Κι όμως! Είναι η απαρχή μιας καινούριας πορείας, στον κόσμο των ονείρων όπου όλα (;) φαντασιώνονται ιδανικά πλασμένα.

Άδραξε τη νύχτα!

Υ.Γ. Όνειρα γλυκά και απονήρευτα!

ΣΕΛΕΥΚΕΙΑ

ΟΝ.....ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΡΟΥΣΦΕΤΙ, " Η ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΑΡΑ"

Τι εννοούμε όταν λέμε ρουσφέτι; Το "ρουσφέτι" προέρχεται απ' την αραβική λέξη ρούσβετ, δηλαδή δωροδοκία: χαριστική κυβερνητική παροχή, χάρη, εκδούλευση, μεροληψία. Το ρουσφέτι πέρασε στο πολιτικό και καθημερινό νεοελληνικό λεξιλόγιο στα χρόνια της Τουρκοκρατίας.... Αλλά και στα χρόνια μας, η πολιτική της ρουσφετολογίας δε φαίνεται να υστερεί....

* Όταν τα κρεβάτια του νοσοκομείου είναι 10 και οι άρρωστοι 100 και ο άνθρωπός σου κινδυνεύει να πεθάνει αβοήθητος, χτυπάς τις πόρτες των κλειδοκρατόρων, γιατί δε σου μένει καμιά άλλη λύση, δεν έχεις τη δυνατότητα επιλογής.

* Όταν τα μεροκάματα είναι λιγοστά και κινδυνεύουν να πεινάσουν τα παιδιά σου και τα όποια προσόντα σου δε φτάνουν αυτά και μόνο για να σου εξασφαλίσουν δουλειά, τότε προσκυνάς και φιλάς χέρια και πόδια, οποιαδήποτε κι αν είναι αυτά.

* Όταν για ένα απλό πιστοποιητικό, που το δικαιούσαι, μπαίνεις στην ουρά και ανεβοκατεβαίνεις σκάλες για να πρωτοκολλήσεις σε δέκα διαφορετικές μεριές μια αίτηση και χάνεις μεροκάματα, τότε πηδάς απ' το παράθυρο. Και από το παράθυρο δίνεις την αίτηση και χέρι-χέρι παίρνεις το πιστοποιητικό.

* Όταν οι θέσεις είναι 100 και οι υποψήφιοι 1000 και οι διαγωνισμοί προσλήψεως θέατρο, για να πληρωθούν οι τύποι, ψάχνεις τον τρόπο για να μπεις στο υπουργικό γραφείο. Γιατί από κει μαθαίνεις πως θα περάσουν οι πίνακες των διορισμών.

* Όταν σου λένε κατάμουτρα "βρες κάποιον να μιλήσεις", φυσικό είναι να ψάξεις να τον βρεις.

* Όταν αντί να γίνουν αδιάβλητοι διαγωνισμοί, γίνονται τοποθετήσεις επί συμβάσει (παράθυρο για τη μετέπειτα μονιμοποίηση) με επιλογή από καταλόγους "δικών μας ανθρώπων", δε μένεις με σταυρωμένα χέρια. Συγχρονίζεσαι με το σύστημα. Διαφορετικά ιδρύεις σύλλογο αδιόριστων.

* Όταν υπάρχει η μέθοδος της αποσπάσεως για να τακτοποιηθούν αυτοί που δε

δικαιούνται μετάθεση και γεμίζουν έτσι οι θέσεις, κινδυνεύεις να μείνεις σ' όλη σου τη ζωή στο Διδυμότειχο ή στο Νεστόριο, κι αν μετράς στα προσόντα σου δύο και τρία πτυχία και δύο δεκάδες χρόνια υπηρεσίας. Αλλά τα "όταν" δεν έχουν τελειωμό.

Πρέπει, όμως να κάνουμε μια βασική διάκριση σ' αυτό το σημείο: τα λεγόμενα ρουσφέτια δεν είναι όλα ρουσφέτια με την έννοια της παρανομίας ή της παρατυπίας ή της ενέργειας σε βάρος κάποιου άλλου που για να τακτοποιηθεί κάποιος χρησιμοποιεί το "μέσον". Το 95% (και δεν είναι καθόλου υπερβολή) από όσα ζητά ο Έλληνας είναι πράγματα που μπορούν και πρέπει να γίνονται χωρίς καμιά απολύτως μεσολάβηση. Δε γίνονται γιατί υπάρχει σ' όλο το μεγαλείο του το καρκίνωμα της γραφειοκρατίας η ανεπάρκεια της κρατικής μηχανής και σε ένα σημαντικό ποσοστό η υστεροβουλία.

Για όλα αυτά τι φταίει ο άμοιρος πολίτης; Ποιος φταίει όμως για αυτό το θλιβερό "δούναι-λαβείν" της ρουσφετολογίας; "Δε φταίμε εμείς" λένε οι ποικιλώνομοι παράγοντες. Υπάρχει μεγάλο πολιτικό κόστος!... Δικαιολογούνται οι πολιτικοί... "Δεχόμαστε αφόρητες πιέσεις.... δεν υποκύπτουμε πάντα, αλλά, πολλές φορές, όταν επιμέναμε να κάνουμε τυπικά και νόμιμα τη δουλειά μας "σκοντάφτουμε" σε κάποια μετάθεση, σε κάποια προαγωγή.... Όποιος δε "δίνει" δεν "παίρνει", όταν έρθει η ώρα..." απολογούνται τα διοικητικά όργανα.

Και η άλλη πλευρά, οι απλοί πολίτες: Αν περιμένεις με το σταυρό στο χέρι, δεν έχεις στον ήλιο μοίρα! Πας μόνος σου και σου κλείνουν την πόρτα, "δε δεχόμαστε σήμερα", "προηγούνται άλλες αιτήσεις", "περάστε μετά δέκα μέρες", "δε σας καλύπτει ο νόμος", "θα το εξετάσει Συμβούλιο", "λείπει ο προϊστάμενος".... Πας με "κάποιον" και οι πόρτες ανοίγουν διάπλατα, η αίτησή σου σκαρφαλώνει στην επιφάνεια, οι νόμοι ερμηνεύονται αλλιώς, ανοίγουν κάτι αόρατα "παραθυράκια",

διορισμό που δε δικαιούσαι, τη μετάθεση όταν δεν έχεις τις προϋποθέσεις, το χαριστικό δάνειο, τότε μιλάμε για αδικία σε βάρος άλλου αδύναμου.

Όλα αυτά όμως, παύουν να υπάρχουν και να λειτουργούν όταν οι νόμοι δεν έχουν παραθύρια, όταν δε γίνονται διατάγματα-φωτογραφίες και όταν τα πάντα περνούν από το φως της δημοσιότητας και όχι απ' τους σκοτεινούς θαλάμους των υπουργείων ή άλλων υπηρεσιών.

Από την ανάλυση αυτή προκύπτει ότι η έκταση και το ρίζωμα του ρουσφετιού είναι ευθέως ανάλογα με τη βελτίωση του διοικητικού οργανισμού. Όσο περισσότερο εδραϊώνεται η σύγχρονη αναπτυξιακή και αντιγραφειοκρατική διοίκηση, τότε εξαφανίζεται η ρουσφετολογία, γιατί εκλείπει ο λόγος προσφυγής στις παρεμβάσεις των πολιτευομένων. Ιδιαίτερα για τον τομέα της παιδείας θα μπορούσα να πω ότι η θέσπιση αξιοκρατικών και αντικειμενικών κριτηρίων, διορισμών, μεταθέσεων περιόρισε σε ελάχιστο ποσοστό τα "ρουσφέτια".

Κατά συνέπεια μπορούμε να ισχυρισθούμε πως οι ρίζες του ρουσφετιού δεν είναι τόσο βαθιές και η ολοκληρωτική εξάλειψη του μπορεί σύντομα να επιτευχθεί με τη συνεργασία διοικήσεως και διοικουμένων.

Τελικά όμως, ποιος έχει συμφέρον να διατηρηθεί και ποιος έχει συμφέρον να καταργηθεί το ρουσφέτι σαν σύστημα διοίκησης και η γραφειοκρατία, που ως ένα σημείο το προκαλεί και το καλλιεργεί; Η πο-

λιτεία ως απρόσωπο νομικά σχήμα, βέβαια θα έβγαине ωφελημένη απ' την κατάργηση των φραγμών και των παράλληλων κυκλωμάτων, που εμποδίζουν την ομαλή λειτουργία της. Ισχύει, όμως, το ίδιο και για τους πραγματικούς φορείς της εξουσίας, από τον υπουργό ως το μικρό υπάλληλο, που αισθάνονται τη γραφειοκρατία σαν μέσο προστασίας από τις ευθύνες και ειδικά το ρουσφέτι σαν πηγή ωφελειών κάθε είδους; Και ο πολίτης που βέβαια θα ήθελε την κατάργηση της γραφειοκρατίας, που τον καταπιέζει, και του ρουσφετιού, που τον μειώνει ή τον αδικεί, μήπως το ρουσφέτι, το βλέπει και σαν μία σανίδα σωτηρίας, σαν μία ελπίδα να λύσει στην ατομική του περίπτωση το πρόβλημα, που η πολιτεία δεν μπορεί να λύσει ικανοποιητικά για όλους; Κι αυτή η ενδιάμεση κατηγορία των κάθε λογής μεσαζόντων που συγκεντρώνουν ταυτόχρονα την κατακραυγή μας και τις παρακλήσεις μας, μήπως χωρίς τη γραφειοκρατία και το ρουσφέτι θα έχανε τη λειτουργική της αποστολή; Ιδιαίτερα οι βουλευτές μήπως θα έχαναν την κυριότερη μορφή επαφής με τον ψηφοφόρο και πελάτη τους, την κυριότερη παροχή που μπορούν να δώσουν σαν αντάλλαγμα για την πολύτιμη ψήφο; Λίγο πικρόχολα θα μπορούσε κανείς να αναρωτηθεί: μας ποιος θέλει, επιτέλους, την κατάργηση της γραφειοκρατίας και του ρουσφετιού;

Καλαφάτη Α.....

ΣΦΗΝΑΚΙΑ

Χαιρετίσματα λοιπόν στην εξουσία! Εξουσία, στάση ζωής. Μια έννοια συχνά ασαφής και ταυτόχρονα τόσο σαφής. Προσδιορίζει τη γραμμή που πορεύεται κάποιος μέσα σε σταθερά, απόλυτα στεγανά πλαίσια οριοθετημένα, δυστυχώς από τους παραινούντες την... Ιερουσαλήμ.

Χαιρετίσματα λοιπόν στην εξουσία! Εξουσία, όριο υπερβολής. Μια πορεία προς ένα στάδιο εξιλέωσης από τα υπαρκτά "αμαρτήματα". Μια εγωκεντρική πορεία προς το απόλυτο και το τέλειο, σε μια ευθεία που εκτείνεται στο άπειρο. Μια γραμμή τεθλασμένη σε μορφή υπολανθάνουσα στο υποσυνείδητο.

Χαιρετίσματα λοιπόν στην εξουσία! Εξουσία, φύσει δυναμική. Μια μονότονη αναζήτηση του γνώστικα "αγνώστου". Η συμπίεση στην αβεβαιότητα ως γνήσια έκφραση της εποχής μας. Η έκφραση του αιώνιου ολοκληρωτισμού. Η άρνηση του σχετικού και του μέτρου. Η μορφοποίηση μιας πορείας μέσα σ'ένα άπειρο πέλαγος δυνατών δομών ηθικής και πολιτικής τάξης. Η τοποθέτηση της εξουσίας στο ρου του ιστορικού χρόνου, έχει ένα σταθερό σημείο αναφοράς και μια αρχή ιεράρχησης και αξιολόγησής της. Υ.Γ: Ως απάντηση επί του πιεστηρίου, στη στήλη "Ον πολιτικών"

ΣΕΛΕΥΚΕΙΑ

ΕΝ...ΤΕΧΝΩΣ

ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ....

".....Αλήθεια, Μάντερς, πάω να πιστέψω πως όλο είμαστε βρυκόλακες. Δε βρυκολακιάζει μονάχα μέσα μας ό,τι έχουμε κληρονομήσει από μάνα και πατέρα. Παρά κι ένα σωρό παλιές νεκρές θεωρίες, ένα σωρό παλιές νεκρές ιδέες, κι άλλα πολλά ακόμα. Δε ζούνε μέσα μας, κι όμως τ'άχουμε στο αίμα μας, και δεν μπορούμε να τα πετάξουμε από πάνω μας. Μόλις πάρω να διαβάσω καμιά εφημερίδα, μου φαίνεται σα να ξεπετούνται βρυκόλακες ανάμεσα από τις γραμμές. Θα είναι γεμάτος ο τόπος βρυκόλακες. Αμέτρητοι θα 'ναι, θαρρώ, σαν την άμμο της θαλάσσης. Και από την άλλη μεριά όλοι μας, μικροί - μεγάλοι, έχουμε τέτοιο ελεεινό φόβο για το φως!

Το απόσπασμα αυτό, προέρχεται από το θεατρικό έργο του Ίψεν "Βρυκόλακες". Πρόκειται για μία "τραγωδία" του Νορβηγού συγγραφέα. Δεν ξέρω αν είναι σωστό που μεταφέρω εδώ τον πυρήνα γύρω από τον οποίο κινείται το έργο αλλά όταν αναφερόμαστε σε θέατρο, ιδιαίτερα όταν αναφερόμαστε στον Ίψεν, μια ιδέα που διαποτίζει ένα έργο δεν είναι αποκαρδιωτική για την περαιτέρω μελέτη του έργου. Ακολουθώντας τις δομές του αρχαίου ελληνικού δράματος, ο Ίψεν επιτυγχάνει τον καυτηριασμό των ιδεών και των αντιλήψεων, που φέρνουν σε σύγκρουση την πεπαιωμένη ηθική των μεγαλύτερων, με τις φιλελεύθερες ιδέες των νέων του "αμοραλισμού", που αν αντικατόπτριζαν την επρροή από τα καινούρια δεδομένα του Ίψεν αλλά και την ανθεώρηση της στάσης απέναντι στη ζωή, που γεννούν τα νέα αυτά δεδομένα. Ο Ίψεν χαρακτηρίζεται από την αυστηρή κριτική του εναντίον του ψεύδους, του συμβιβασμού και του νόθου Χριστιανικού ήθους. Ο αταβισμός είναι ένα από τα κυριότερα ζητήματα που απασχολούν το συγγραφέα. Συμπερασματικά, κάθε λογίδριο είναι και ένα ερωτηματικό για την κοινωνία, την ηθική και τον άνθρωπο.

Αφορμή για τούτο το αφιέρωμα στους "Βρυκόλακες" ου Ίψεν, στάθηκε η θεατρική παράσταση που ανέβηκε φέτος το χειμώνα στο Πειραματικό Θέατρο της Μ.Ριάλδη με την ίδια στον πρωταγωνιστικό ρόλο και στη σκηνοθεσία. Η αξιολογή αυτή παράσταση που δεν ακούστηκε τόσο όσο άλλες - λιγότερο συγκινησιακές - τούτο το θεατρικό χειμώνα, άφησε τους θεατές άναυδους μπροστά στις υποκριτικές ικανότητες των συντελεστών. Η κατανοητική ατμόσφαιρα του μικρού αυτού θεάτρου η υποβλητική διακόσμηση της σκηνής, η οποία προεκτείνεται νοητά ως τον τελευταίο θεατή κατά τρόπο, ώστε να έχεις την εντύπωση ότι βιώνεις την κάθε σκηνή και πράξη, θυμίζουν στο κοινό τον παραδοσιακό όρο θέατρο, αποκομμένο από το φανφαρονισμό και την περιττή λεπτομέρεια.

Πέρα όμως από τις τεχνικές και καλλιτεχνικές επιτυχίες του έργου, υπάρχει και μια λεπτομέρεια που δίνει στην παράσταση αυτή ξεχωριστό χαρακτήρα. Κλείνουν περίπου 100 χρόνια από τότε που για πρώτη φορά ανέβηκε στην Ελλάδα θεατρικό έργο του Ίψεν, που μάλιστα επρόκειτο για τους βρυκόλακες. Στα 1890 δόθηκε παράσταση στην Κέρκυρα ενώ στα 1894 άρχισαν να παίζονται ιψενικά έργα στην Αθήνα και από τότε έγιναν αγαπημένη επιλογή των θεατρανθρώπων. Η αξιολογότερη, από τις παραστάσεις, που ανέβηκαν από τότε είναι στα 1950, με την Κατίνα Παξινού και τον Αλ. Μινωτή στους πρωταγωνιστικούς ρόλους, παράσταση, που το με-γαλείο των πρωταγωνιστών άφησε ιστορία.

Τελειώνοντας, θέλω να χρησιμοποιήσω το λογοτεχνικό σχήμα του "κύκλου" και να παραθέσω την άποψη του Τ.Θ γύρω από το βασικό νόημα του έργου:

"Το βιωμένο παρελθόν", ό,τι κουβαλάει ο καθένας μέσα του, στα αποθέματα του νου του, στις στριφνές διαδρομές των αναμνήσεων, ακόμη και στη μνήμη που το σώμα έχει αφομοιώσει, είναι το μερίδιο της ύπαρξης που έχει πραγματοποιηθεί, ένα κομμάτι από τη ζωή που έχει βρει τη θέση της στην τάξη του απροσδιόριστου. Εκεί είναι ο ορίζοντας που συντηρεί, σαν ισόβιες εκκρεμότητες, τις χειρονομίες που αποκρυσταλλώθηκαν, τα τραύματα που επουλώθηκαν, όσες επιθυμίες χώρεσαν και άλλες που εξανεμίσθηκαν μέσα σ'αυτά τα σχήματα από λευκό που ανατέλλουν πάνω στη γενική γκριζάδα της αδιαφορίας, στους περιορισμούς της κάθε φορά συγκεκριμένης χρονικής στιγμής που λέγεται παρόν. Είναι τα νήματα του ενδιαφέροντος, μας και το παρόν είναι πάντα συγκεκριμένο, αυστηρά προσδιορισμένο και κατά συνέπεια αδιάφορο.

Αυτά είναι που σε κάνουνε κάθε πρωί, μόλις ανοίξεις τα μάτια σου, στο ημίφως του συγκεκριμένου, όσο ο κόσμος ακόμη εκκρεμεί ανάμεσα στο λυκόφως των ονείρων και την αμφιλύκη της συνείδησης, να αναγνωρίζεις το πρόσωπό σου να λες ότι εσύ είσαι ακόμα εσύ, να δέχεσαι να σταθείς ακόμη μια φορά στα πόδια σου, να μπορείς να σηκώσεις πάνω σου το βάρος μας ακόμη μέρας."

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΕΤΟΣ 1995

ΜΗΝΑΣ 4 ΕΒΔ. 13
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 6.11
ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 6.48
ΣΕΛΗΝΗ 1 ΗΜΕΡΑΣ

Κ	Δ	Τ	Π	Π	Ι
-	-	-	-	-	-
2	3	4	5	6	7 8
9	10	11	12	13	14 15
16	17	18	19	20	21 22
23	24	25	26	27	28 29
30	-	-	-	-	-

ΣΑΒΒΑΤΟ

091 - 274

APRIL

SATURDAY

Μαρίας Αιγυπτίας, Γεωργίου νεομάρτ.

14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30

4^{ος}

ΑΠΡΙΛΙΟΣ. Ὁ τέταρτος μῆν τοῦ ἔτους κατὰ τὸ Γρηγοριανόν καὶ Ἰουλιανόν Ἡμερολόγιον, κατὰ δὲ τὸ Ρωμαϊκόν ὁ δεῦτερος, λατινιστὶ καλούμενος APRILIS, ἐκ τοῦ APERIRE ἀνοίγειν, καθότι κατ' Ἀπρίλιον ἔρχεται ἡ ἀνοιξίς καὶ ἀνοίγουν ὅλα τὰ δένδρα. Ὁ μῆν οὗτος μέχρι τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος εἶχεν 29 ἡμέρας, μετὰ ταῦτα δὲ 30, καὶ ἦτο ἀφιερωμένος εἰς τὴν Ἀφροδίτην, τῆς πρώτης ἡμέρας ἑορταζομένης πρὸς τιμὴν τῆς Ἀφροδίτης, κατὰ δὲ τὴν 23ῃ ἡμέραν τοῦ ἑορτάζοντο ὑπὸ τῶν Ρωμαίων τὰ "βινάλια πριόρα", ἦτοί τὰ πρῶτα οἴνοφδρια, κατὰ τὰ ὅποια ἐγεύοντο τοῦ νέου οἴνου. Εἰς τὴν νεοελληνικὴν λαογραφίαν ὁ Ἀπρίλιος καλεῖται Ἀπρίλης, ἀλλὰ καὶ Ἀηγιωργίτης καὶ Ἀμπριάτης, ὡς ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ συμπιπτουσῶν μεγάλων ἑορτῶν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ τοῦ Πάσχα. Κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου, τὴν κοινῶς λεγομένην Πρωταπριλιάν, γίνονται κατ' ἀρχαιοτάτον ἔθιμον εἰσαχθέν ἐκ τῆς Δύσεως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν σταυροφοριῶν, τὰ "πρωταπριλιάτικα γελάσματα". Κατὰ ταῦτα, ἀστερευόμενοι, γελοῦν τοὺς ἀνύποπτους, ἀφελεῖς καὶ ἀφιρημένους, οἵτινες, εὐπιστοῦντες, πίπτουν θύματα τῶν ἀστείων καὶ τῶν φαρσῶν, γινόμενοι καταγέλαστοι ἢ υποβαλλόμενοι εἰς περιττοὺς κόπους καὶ ζημίας. Τὸ ἔθιμο τοῦτο προῆλθεν ἐκ τῆς Γαλλίας, ὅπου ἡ πρώτη Ἀπριλίου ἦτο ἐπιτηρομένη διὰ τὸν ἄστυγμα καὶ ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ ἔτους, ὅτε δὲ ὁ Κάρολος Θ' (1564) μετέφερε τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους εἰς τὴν πρώτην Ἰανουαρίου πολλοὶ ὑπῆρξαν οἱ δυσσαρεστημένοι. Οἱ μὴ δυσσαρεστηθέντες ἐπεύραζον αὐτοὺς κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου διὰ τῆς ἀποστολῆς ἀθυρμάτων ἀντὶ τῶν συνηθῶν δώρων τῆς πρώτης τοῦ ἔτους καὶ συνηθέστερον διὰ τῆς μεταδόσεως ψευδῶν εἰδήσεων. Τὸ ἔθιμο τοῦτο ἐγένετο δεκτικόν καὶ ἐν Ἑλλάδι, διεδόθη δὲ εὐρύτατα.